

Ion Irimie

**Lucruri mari
în gânduri mărunte**

ISBN 978 - 973 - 126 - 778 - 4

Redactor: *Maria Sângeorzan*

Coperta: *Dragomir Sângeorzan*

© Ion Irimie

EDITURA

grinta

Respectul pentru CUNĂȘT

Cluj-Napoca, Str. Primăverii 22/23, c. 400536

GSM: 0744-777.883

E-mail: gabby_cojocaru@yahoo.com

Director: **Gabriel Cojocaru**

Echipa tehnică: **Alina Tănase**

ION IRIMIE

Lucruri mari

în gânduri mărunte

EDITURA
grinta
Cluj-Napoca
2016

Pentru început, două lucruri luate împreună: cât de umană este morala de dragul moralei și ce frumoasă-i iubirea de dragul iubirii.

În loc de prefață

Descartes avea dreptate. Minteia e dată tuturor și în mod egal. Unii și-o folosesc, alții și-o vând. Unii și-o folosesc mai bine, alții - mai rău. În gândurile mele mărunte, încerc să mi-o folosesc. Nu știu dacă bine sau dacă rău. Dar asta trebuie s-o judece alții.

*

* *

A gândi nu-i un lux, ci o necesitate curentă. Mai este și un drept, un drept pe care nu-i voie să nu ni-l exercităm.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Dreptul de a gândi este, de la început și prin chiar firescul lucrurilor, și un drept la critică. De fapt, aceste două drepturi sunt ceea ce sunt numai împreună.

*
* *

Să nu ne vindem dreptul de a gândi nimănui. Nici chiar lui Dumnezeu. Și pe el trebuie să-l afirmăm sau să-l negăm cu capul propriu.

*
* *

Gândurile mele mărunte sunt produse după miezul nopții. Sunt gânduri ale ceasurilor mele de nesomn.

Ion Irimie

*
* *

Ziua se gândește în fraze lungi. Noaptea - în fraze mărunte. Numai noaptea gândul îți fuge așa de ușor de la o temă la alta.

*
* *

În gândurile mărunte poți gândi pe sărite. Poți gândi acum una și, ceva mai târziu, alta. Chiar dacă pe alocuri te contrazici, nu pare a fi o mare problemă. Gândurile mărunte nu au reguli prea severe de coerență. Ele sunt altceva decât studiul, eseul, cartea.

*
* *

În fiecare gând mărunț sunt adunate zeci de gânduri care nu mai sunt atât de mărunte.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Fiecare gând – un grăunte de idei și de atitudini. Fiecare – un fel de pastilă, pastilă pentru spirit.

*

* *

Toate gândurile ar necesita multe completări și multe explicații. Dar așa ceva le-ar face să devină gânduri mari și să nu mai fie gânduri mărunte.

*

* *

Gândurile mărunte nu sunt nici aforisme, nici maxime și nici cugetări. Ele sunt, pur și simplu, niște gânduri mărunte.

Pe teme de filozofie

Regula regulilor căutărilor filozofice - universalitatea. Adică perspectiva: Infinității, Eternității, Totului și/sau Absolutului.

În numele unei asemenea reguli, filozofii n-au căutat și nu caută: un fenomen, ci Fenomenalitatea, o esență, ci Esențialitatea, o substanță, ci Substanțialitatea, nu caută o idee, ci Idealitatea, nu o cauză, ci Causalitatea, nu o lege, ci Legitatea, nu un necesar, ci Necesitatea, nu un întâmplător, ci Întâmplarea, nu un scop, ci Finalitatea, nu o cunoaștere, ci Cunoașterea, nu un adevăr, ci Adevărul, nu un om, ci Omenescul, nu o morală, ci Morala, nu un frumos, ci Frumosul, nu o valoare, ci Valoarea, nu un bine, ci Binele, nu o dreptate, ci Dreptatea, nu un interes, ci Interesul etc.

Lucruri mari în gânduri mărunte

În toate cazurile, filozofii au căutat și caută nu întruchipări ale unor conținuturi sau dimensiuni ale realului, ci chiar aceste conținuturi și chiar aceste dimensiuni. Toți au făcut așa cum a făcut Heidegger. N-a căutat o ființare, ci Ființarea, adică Ființa ființării.

*

* *

Dacă filozofia este teoria existenței ca existență, cum zice Aristotel, și nu doar el, atunci liniile cu adevărat mari ale gândirii filozofice ar fi: realismul și subiectivismul. Realismul ar fi linia care admite o existență în sine. Subiectivismul neagă așa ceva și susține că existența există numai și numai ca un ceva dependent de anumite stări ale subiectivității.

*

* *

Subiectivismul filozofic poate fi seducător. El face din noi realități metafizice. El zice că lumea stă pe umerii noștri. În moarte, el își are argumentul forte. Moartea omoară totul, omoară și moartea. Ea instituie

non-existentul, nimicul, neantul.

În oricare din variantele lui, subiectivismul ajunge la solipsism: suntem noi, este și lumea, nu mai suntem noi, nu mai este nici lumea. Și, cu toate acestea, subiectivismul filozofic nu-i o simplă prostie. E o filozofie complicată. Una căreia moartea îi dă toată dreptatea.

*
* *

Mulți zic și mulți cred că subiectivismul ontologic începe cu teza lui Berkeley „Esse est percipi”. A fi înseamnă a fi perceput. De fapt, aș îndrăzni să afirm, acesta începe cu gândul lui Protagoras: Omul - măsura lucrurilor.

*
* *

Realismul filozofic nu-i chiar așa de seducător. El e mai la îndemână. El se împacă bine și cu filozofia conștiinței comune. El se argumentează forte nu numai prin moarte, ci și prin naștere. La naștere, noi

Lucruri mari în gânduri mărunte

dăm cu nasul peste o lume dată, o lume în sine. Mecanisme ale acesteia ne-au adus pe lume și tot asemenea mecanisme ne vor scoate din lume. Noi ne mișcăm în sânul unei existențe în sine. Și nașterea, și moartea sunt la îndemâna acesteia. Aceste argumente îi și permit realismului filozofic să afirme că întotdeauna, până la urmă, realitatea este aceea care bate subiectivitatea.

*

* *

Filozofic, moartea are două fețe. Prin una ne arată cât de mare-i subiectivitatea – dacă ea este, este și lumea. Prin alta ne arată cât de mică-i subiectivitatea, cât de mult depinde de realitate. Realitatea este aceea care aduce și scoate subiectivitatea din lume.

*

* *

Nu numai nașterea și moartea ne furnizează argumente în favoarea existenței unei existențe în sine,

ci și toți pașii vieții noastre. Zilnic ne confruntăm, cognitiv și acțional, cu o lume care-i în afara noastră și care, până la urmă, se dovedește a fi mai tare decât noi.

*

* *

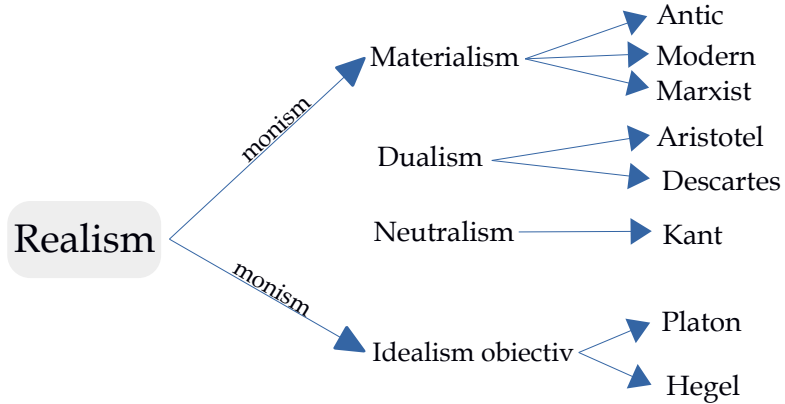
Existența în sine a fost denumită istorico-filozofic în fel și chip: Apă (Thales), Foc (Heraclit), Atomi (Democrit), Lume a ideilor (Platon), Materie și formă (Aristotel), Res extensa (Descartes), Natura (Spinoza), Monadă (Leibniz), Lucru în sine (Kant), Materie (Marx), Marele Anonim (Blaga), Marele Tot (D.D. Roșca) etc.

Din toate acestea, două nume mi se par mai apropiate de gusturile mele filozofice: Natură și Marele Tot.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Liniile mari ale realismului ontologic ar fi:

*
* *

Sub raport ontologic, Kant nu e nici materialist, nici idealist. Ontologic, este neutral. Niciunde n-a spus niciun cuvânt despre natura și modul de a fi ale „lucrului în sine”. Ar fi însemnat să-și autodistrugă toată construcția.

Ion Irimie

*
* *

Ocupându-se, prin excelență, de probleme ale teoriei cunoașterii, Kant a redus teoria existenței la un singur concept, „lucrul în sine”. Despre acesta ni se spune doar că există neîndoielnic și că el ne declanșează mecanismele cunoașterii.

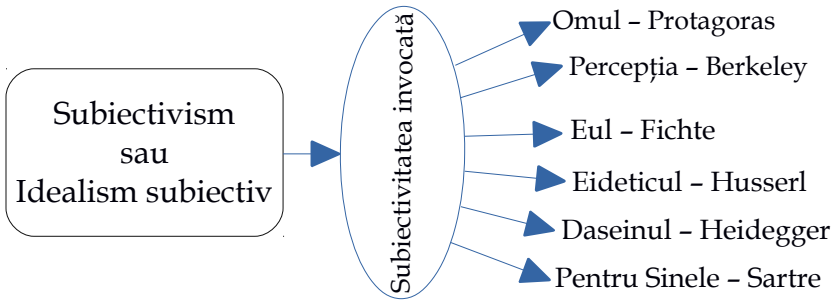
*
* *

Cele trei mari întrebări filozofice kantiene: Ce pot ști? Ce trebuie să fac? Și Ce-mi este îngăduit să sper? sunt un alt mod de a pune întrebările: Ce și cum este lumea? Ce este și cum se face cunoașterea? Ce este și ce trebuie să fie omul? Este vorba de întrebările axiale ale celor trei mari domenii ale oricărei filozofii și filozofări.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Liniile subiectivismului ontologic:

*
* *

Până la urmă, Heidegger n-a făcut decât un lucru. Însă un lucru foarte mare. A dus până la ultimele lui înălțimi și adâncimi gândul lui Protagoras: „Omul este măsura tuturor lucrurilor, a celor ce sunt că sunt și a celor ce nu sunt că nu sunt”. Omul lui Protagoras a prefigurat într-o frază „Daseinul” lui Heidegger.

Ion Irimie

*
* *

Liniile mari: materialism și idealism, idealism obiectiv și idealism subiectiv - devenite oarecum clasice -, n-au fost eliminate prin schemele de mai sus. Ele au fost doar depășite, au fost afirmate și negate în același timp.

*
* *

Cea mai firească ordine a celor trei discipline filozofice, după opinia mea, ar fi: ontologie, epistemologie și, în final, antropologie filozofică. Trebuie să știi câte ceva despre dimensiunile lumii, apoi despre conceptele cunoașterii ca, în final, să poți spune câte ceva, la modul cât de cât consistent, despre condițiile condiției umane.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Logica, etica și estetica, la drept vorbind, nu sunt discipline filozofice. Sunt discipline particulare care încă nu s-au desprins de corpul filozofiei. Discipline propriu-zis filozofice sunt doar trei: ontologia, adică teoria existenței, epistemologia, adică teoria cunoașterii, și antropologia filozofică, adică filozofia umanului.

*

* *

Filozofia – un mare câmp de bătaie: Platon împotriva lui Democrit; Aristotel împotriva lui Platon; Descartes împotriva lui Bacon; Spinoza împotriva lui Descartes; Kant împotriva tuturor; Hegel împotriva lui Kant; Nietzsche împotriva tuturor etc., etc. Și, cu toate acestea, niciun mort. Toți cei mari au rămas în picioare. Toți trăiesc și strălucesc în paginile istoriilor filozofiei. Toți sunt diamante în coroana spiritualității noastre.

Ion Irimie

*
* *

Existența în sine se mai poate numi și Dumnezeu. Numai că atunci nu mai suntem pe terenurile filozofiei, ci pe cele ale gândirii religioase.

*
* *

Hegel ne-a spus că raporturile dintre filozofie și religie au fost și sunt „dușmănoase”. El a încercat să îndulcească această dușmănie și să-i zică lui Dumnezeu Idee absolută. Numai că, prin această schimbare de nume și prin tot ce a construit ideatic în prelungirea ei, Hegel a ieșit din zonele gândirii religioase și s-a așezat, ferm, în cele ale gândirii filozofice.

*
* *

Teologia nu-i filozofie și filozofia nu-i teologie. Teologii umblă pe la filozofie numai pentru a înfrumuseța portretul lui Dumnezeu cu ceva filozofie. Ace-

Lucruri mari în gânduri mărunte

astă înfrumusețare nu înseamnă a face filozofie, nu înseamnă a gândi filozofic.

*
* *

În literatura „filozofică” medievală, într-un singur loc am dat peste câteva pagini de veritabilă filozofie: modul Sfântului Augustin de a se interoga și de-a filozofa pe teme ale timpului. În această interogație, nu-i pusă filozofia să înfrumusețeze chipul lui Dumnezeu, ci, dimpotrivă, Dumnezeu este invocat pentru a înnobila o interogație filozofică.

*
* *

Dumnezeul filozofilor – adică absolutul și infinitul lor – nu-i dumnezeul teologilor. Acesta din urmă are lăcașuri, are ritualuri, cere jertfe și rugăciuni, promite o viață de apoi. Dumnezeul filozofilor nu are așa ceva, nu cere nimic și nu promite nimic.

Ion Irimie

*
* *

Confuzia filozofie-teologie a făcut și mai face foarte mult rău filozofiei. O abate de la problemele și rosturile ei proprii. O abate, mai ales, de la menirea de a ne elibera de înstrăinările produse de ideile și sentimentele religioase.

*
* *

Credința nu-i rațiune și rațiunea nu-i credință. Rațiunea produce cunoaștere, credința nu produce decât hierofanii, adică imaginări și sacralizări.

*
* *

A vorbi, la propriu, despre filozofie medievală înseamnă a vorbi despre un ceva care n-a fost și care nu putea fi.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

În Evul Mediu exista doar teologie înfrumusețată filozofic. Această înfrumusețare ne arată cât de mari sunt Socrate, Platon, Aristotel ș.a. Sunt și au fost atât de mari încât au fost invocați chiar și pentru justificarea lui Dumnezeu.

*

* *

Filozofia filozofiilor e ca o bijuterie. Se poate și fără ea. Numai că, dacă o ai, să fii sigur că chipul tău va fi mult mai frumos.

*

* *

Conștiința? „Este ceea ce nu este și nu este ceea ce este” (Sartre). Teribilă formulare! A fi ceea ce niciodată nu poți fi. A fi realitatea în sine și a nu putea fi niciodată realitatea în sine.

Ion Irimie

*

* *

Știința? Mama culturalizării și civilizării noastre.

*

* *

Homo philosophicus este încercarea omului de a-și recâștiga demnitatea. Demnitatea pierdută în și prin homo religiosus.

*

* *

Într-un alt gând am scris că filozofia e ca o bijuterie. Acum vreau să scriu că, de fapt, ea este bijuterie: este bijuteria spiritului. Fără filozofie, nicio lume spirituală, individuală sau colectivă, nu poate ajunge până la vârf.

*

* *

Conștiința și conștiența – surori siameze. Nici-una nu poate fi fără cealaltă. Nu poți avea conștiința a

Lucruri mari în gânduri mărunte

ceva fără a avea conștiința de sine și nu poți avea conștiința de sine fără a avea conștiința a ceva.

*

* *

Kant s-a împotmolit în cunoașterea cunoașterii: a ajuns să-i nege acesteia posibilitatea. A ajuns să nu-i mai surprindă transcenderile.

*

* *

Există trei forme ale transcendentului, respectiv ale transcenderii: 1. Transcendentul fenomenalității, adică dincolo de senzații și percepții; 2. Transcendentul esențialității, adică cel dincolo de noțiuni și concepte, și 3. Transcendentul metafizic, adică absolutul, adică dincolo de orice experiență posibilă.

*

* *

Adevărul nu se descoperă, adevărul se face. Lumea ca lume, ca realitate autentică, nu-i plină de adevăruri, lumea e plină doar de lucruri. De lucruri, în

Ion Irimie

sensul cel mai deplin, în sensul de ceva exterior oricărei conștiințe și/sau conștiințe.

*
* *

În esență, teoria cunoașterii este și trebuie să fie o teorie a adevărului. Nu-i înțeleg pe cei care vor să facă teoria cunoașterii fără teoriile despre adevăr.

*
* *

Când dăm peste conceptul de adevăr, să ne aducem aminte de Hegel: „Adevărul este un cuvânt mare și un lucru încă și mai mare. Dacă spiritul și sufletul omului sunt încă sănătoase, inima trebuie să-i bată mai tare când este vorba despre adevăr.”

*
* *

Cunoașterea = procesul demutizării realității mute.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Adevărul – proprietate a ideilor sau enunțurilor. Proprietate care, potrivit orientărilor epistemologice, poate fi a corespondenței, a coerenței, a consensului sau a utilității.

*
* *

Adevărul, ca realitate, îl întâlnim numai la Hegel. Și aici apare ca fiind adecvarea obiectului la conceptul lui. Ex. om adevărat, iubire adevărată.

*
* *

Drumul spre mai multă cunoaștere este și drumul spre mai puțină cunoaștere. Fără a putea zice că plus cu minus face zero cunoaștere.

*
* *

Mă miră faptul că unii buni autori de carte de filozofie au îmbrățișat atât de rapid și cu atâta ușurință teza lui Th. Kuhn, că s-ar putea face teoria științei și a istoriei acesteia abandonând complet conceptul de adevăr. Prin aceasta am abandonat tema temelor oricărei teorii a cunoașterii, tema transcenderii.

*
* *

Paradigmele nu sunt construcții ideatice intersubiective, cum se afirmă pe alocuri. Ele sunt descoperiri științifice mari. Sunt transcenderi la mari esențialități. Sunt adevăruri. Ele se impun și produc comunități științifice tocmai prin valoarea lor cognitivă, prin adevărul pe care-l poartă cu ele.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Cei care au creat neopozitivismul, prea aplecați pe cazul cunoașterii științifice, au ajuns să nege nu numai orice fel de teorie a existenței sau orice fel de filozofie a umanului, dar până și orice fel de teorie a cunoașterii.

*

* *

Să-l ia dracu' de postmodernism! Nu îndeamnă decât la demolări. Pentru construcție nu sugerează nimic sau aproape nimic.

*

* *

Dogmatismul n-a murit. Sunt mulți care și astăzi buchisesc la cărți precum vechii dogmatici au buchisit textul biblic. Ei nu scriu decât din cărțile altora și cu ideile altora. Scriu redundanță semantică. Exact ca toți dogmaticii.

Ion Irimie

*
* *

Toată geometria pornește de la un nimic – punctul geometric. Un ceva care, de fapt, nu există. El este doar o teribilă abstracție. Și la ce mare realizare a condus! A condus la toată geometria.

*
* *

Matematica s-a născut din inventarea lui zero – nimicul matematic. Filozofia, cam la fel, s-a născut prin inventarea neantului, a non existenței, adică nimicul filozofic. Pe care să-l poată opune lui ceva, adică unui existent în sine.

*
* *

În cazul filozofiei, întrebarea se mai pune și altfel: De la ce pornesc filozofiile? Adică sistemele și orientările. Ca regulă - foarte, foarte generală - unele orientări pornesc de la un fel de spirit, pentru a ajunge la

Lucruri mari în gânduri mărunte

un fel de materie, altele pornesc de la un fel de materie, pentru a ajunge la un fel de spirit.

*

* *

Pentru unitățile și opozițiile materie și spirit e foarte interesantă următoarea mică poveste. Copilul întreabă: Mamă, ce-i aceea materie? Mama îi zice: Ceea ce nu-i spirit. Dar ce-i acela spirit? Și mama: Ceea ce nu-i materie. A! Am înțeles. După o vreme, întreabă mama: Și ce ai înțeles, copile? Am înțeles că materie îi o bucată de pâine, iar spiritul - ideea de pâine. Bucata de pâine o pot mânca și cu ea mă pot sătura. Ideea de pâine n-o pot mânca și cu ea nu mă pot sătura. Bravo, copile, ești deștept! M-ai făcut și pe mine să înțeleg.

*

* *

La modul cel mai simplu posibil, a fi idealist, în sens filozofic, înseamnă a lua visurile drept realități.

Într-un sens mai elaborat, înseamnă a considera un ceva de ordin ideatic drept temei al întregului ca întreg.

*
* *

Nimicul, neantul, non-existentul nu există decât în și prin gândirea filozofică. Conștiința comună nu „lucrează” cu așa ceva. Și atunci când lucrează, nimicul nu e decât lipsa unui concret. Pentru gândirea filozofică, însă, nimicul e un „lucru” mare. Nimicul e acel ceva ce face conturul întregii existențe și/sau tuturor existențelor.

*
* *

În filozofie, mereu se vorbește despre nevoia de-a armoniza, după principiul măsurii, raporturile dintre adevăruri și valori. De fapt, acestea două trebuie mai departe armonizate cu interesele. Viața noastră e așezată pe triunghiul: adevăr, valori, interese.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Ca regulă, interesele vin din zonele instinctivității, ca să nu zic animalității. Trecând peste anumite limite, ele depersonalizează și dezumanizează.

*

* *

Interesele de natură propriu-zis culturală parcă nici nu mai sunt interese. Parcă sunt năzuințe spre înobilare umană.

*

* *

Măsura lucrurilor este și, oricum, rămâne miezul înțelepciunii filozofice.

*

* *

Spiritul se poate hrăni numai cu produse ale spiritului.

Ion Irimie

*
* *

Opozițiile mari ale epistemologiei blagiene: en-
static – ecstateric, fanic și criptic, paradisiac și luciferic.
Ce interesante și frumoase metafore-concept!

*
* *

În filozofie, este obligatorie opțiunea: fără ea,
faci eclecticism.

*
* *

Interesele care au dimensiunea general-umanu-
lui nu produc ideologie. Ele produc adevăruri veșni-
ce.

*
* *

Confruntarea cu ideile de bază ale gândirii reli-
gioase este una din menirile de bază ale gândirii filo-
zofice.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

A gândi nu înseamnă doar a te îndoii, cum zicea Descartes. A gândi înseamnă și a construi. A face ceva în minte, pentru a face apoi în realitate.

*

* *

Gândirea nu-i doar un drept. Ea este și o datorie. Datoria de a fi. Datoria de a fi se așază, în primul rând, pe datoria de a gândi. Și invers: datoria de a gândi se așază pe aceea de a fi. Gândim pentru a trăi și trăim pentru a gândi.

*

* *

Reflectarea - ceva în altceva. A fi în și prin altul. Un ceva care este altceva decât ceea ce este. Unitatea reflectatului și reflectantului. Modul de a fi al celui reflectat în „sânul” celui care reflectă. Modul temperaturii de a fi în liniile termometrului.

Ion Irimie

*
* *

Însoțind orice interacțiune, reflectarea e universală. Din evoluția ei se naște informația, din evoluția și complicarea acesteia - subiectivitatea și, mai departe - idealitatea, adică conștiința și conștiența.

*
* *

Comunicarea, ca și comunicare, este un tip al conexiunii între anumite tipuri de sisteme. Este conexiunea prin semne și/sau semnale.

*
* *

Poezia țâșnește din iubire. Filozofia – din modul nostru de a ne minuna de lumea din afară și de lumea din noi.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Și aritmetica pornește de la o mare abstracție – abstracția unului. Unul are, însă, o infinitate de corespondenți în realitate. El este un ceva care trimite la un ceva. Că, după aceea, se ajunge la nimic, adică la zero, este o altă problemă. Totuși, Aritmetica nu pornește de un nimic, ea pornește de la un ceva.

*

* *

Conceptele cheie ale dialecticii hegeliene: contradicție, devenire, calitate, cantitate, măsură, negare și negare a negării. Apoi schema: în sine, în altul, în sine și pentru sine. Și schema: teză, antiteză și sinteză. Ce supărător să-l reduci pe Hegel la această ultimă schemă.

Fără schema „în sine, în altul, în sine și pentru sine” și fără toate elementele negării dialectice, schema teză, antiteză și sinteză devine o simplă banalitate.

Ion Irimie

*

* *

De multe ori, stau și mă întreb: Oare cum de unii care au citit destul de multă filozofie mai pot crede în viața de apoi?

*

* *

Fenomenologia = transcendentalismul kantian dus până la ultimele lui consecințe. Dus până la a șterge orice granițe între transcendent și transcendent. Transcendentalismul kantian fără lucru în sine și fără agnosticism.

*

* *

Autorii de renume ai existențialismului, pornindu-și filozofarea de la tematica filozofică a umanului, au dizolvat, în interioarele acesteia, și teoria existenței, și teoria cunoașterii.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Heidegger și Sartre au dreptate: Omul este ceea ce este prin proiectele lui, prin viitor. Dar dacă viitorul nu prea mai este și toate proiectele cad, atunci omul ce-ar mai putea fi?

*

* *

Sartre avea dreptate. Existențialismul este un umanism. Și încă unul foarte înalt. Existențialismul ateu - Heidegger, Sartre ș.a. -, fără a-i adresa Celui de Sus niciun cuvânt, îl detronează. Îl detronează pentru a așeza în locul lui Omul. Lumea nu mai este privită ca fiind un ceva ce stă pe umerii lui Dumnezeu, ci pe cei ai ființei umane, ai conștiinței și conștienței acesteia. În filozofia acestora, omul e luat drept entitate metafizică.

Ion Irimie

*
* *

De la faptul că natura, istoria și gândirea se mișcă dialectic nu avem pardon. De aceea, să-l citim și să-l prețuim pe Hegel.

*
* *

Mai bine să mergi spre o utopie decât să mergi spre nicăieri.

*
* *

O societate fără niciun fel de exploatare nu se poate. Dar una în care să fie din ce în ce mai puțină exploatare s-ar putea încerca.

*
* *

Paler? Om de idei și om de atitudine. Printre foarte puținele conștiințe morale și politice de după '89.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

De departe, lucrurile se văd mai bine. Le poți vedea și esențele. De departe, vezi pădurea, de aproape, nu vezi decât copacii.

*
* *

Sunt unii care, de când s-au apucat să scrie, au uitat să mai gândească.

*
* *

Dacă ar ști Blaga și D.D. Roșca cine are pretenția că le continuă opera, s-ar răsuci în mormânt de câteva ori. Cel cu pretenția nu vrea să înțeleagă că cei doi au creat filozofie. Or el doar a scris cărți de filozofie. Distanță mare! Cel mai bine ar fi să renunțe la o așa mare pretenție.

Ion Irimie

*
* *

Marile utopii nu sunt cele ale utopiștilor, ci utopia statului ideal (Platon), a întoarcerii obrazului (Isus), a imperativului categoric (Kant) și a idealului comunist, adică „fiecăruia după nevoile sale” (Marx).

*
* *

Toate utopiile sunt frumoase. Păcat că rămân doar utopii! Cu toate acestea, ele ar trebui să fie și să rămână niște ținte îndepărtate, ținte spre care să năzuim.

*
* *

Să învățăm de la Socrate cum să trăim și cum să murim. Să trăim după regula măsurii și să murim după aceea a seninătății.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Atitudinea socratică față de moarte = semnul suprem al înțelepciunii socratice.

*

* *

Numai extrapolate filozofic, rezultatele cunoașterii științifice își pot etala sensurile și semnificațiile lor ateiste.

*

* *

Unii cred că a scrie filozofie înseamnă a ameți cuvinte și a încurca fraze. Ei n-au învățat că textul filozofic trebuie să fie cât mai clar. El trebuie să respecte această regulă chiar și atunci când umblă pe la cele mai înalte concepte.

Ion Irimie

*

* *

Dacă ar fi să căutăm cel mai înalt ideal de om (și de omenire), ar trebui să-l alegem pe cel kantian: Omul - întotdeauna scop și niciodată mijloc. În aceasta, parcă l-am putea regăsi și pe Platon, și pe Isus, și pe Marx.

*

* *

Moartea? Vorba lui Cioran - neantul. Și Dumnezeu? - tot după Cioran - neantul neantului.

*

* *

Marx trebuie citit și recitit. Trebuie judecat doar pentru greșelile lui, nu pentru greșelile altora.

*

* *

Marx n-a picat o dată cu căderea comunismului, cum crede multă lume. Cum să cadă, când avem

Lucruri mari în gânduri mărunte

nevoie de unele din conceptele lui tocmai pentru a ne explica, cât de cât, această cădere?!

*
* *

Orice există în sine dăinuiește doar atât cât și doar așa cum există în și prin alții.

*
* *

Înstrăinarea = un mod al tău de a fi împotriva ta. Ea face ca nicio fericire să nu fie plenară.

*
* *

Înstrăinarea e un fenomen bumerang. În tot ce facem este un ceva care se va întoarce împotriva noastră. Ne afirmăm, negându-ne, și ne negăm, afirmându-ne.

Ion Irimie

*
* *

Înstrăinarea nu-i doar răul pe care omul și-l face cu mâna lui. Ea este răul pe care și-l face în tot ce face. Înstrăinarea-i nefericirea care se furișează în chiar zilele și nopțile fericirii tale.

*
* *

Entropia duce totul la vale. Ea cară totul înspre mai jos.

*
* *

Entropia nu iartă: până la urmă va distruge totul. Odată și-odată, va stinge soarele, odată și-odată, va înghiți întregul nostru sistem solar.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Teza tezelor entropismului filozofic ar fi: Entropia nu iartă. Nu-l iartă nici pe Dumnezeu. Și pe el îl duce cu sine.

*
* *

Moartea? A trece de la a fi un sistem de celule la a fi un morman de molecule. Morman în care entropia își face toate jocurile.

*
* *

Neg-entropia nu funcționează decât insular. Insular în timp și insular în spațiu.

*
* *

„Neg-entropia” - un alt concept ce așteaptă să fie „filozofat”, adică să intre în atenția gândirii filozofice.

Ion Irimie

*
* *

Entropismul ar fi fost sau ar urma să fie linia filozofică în care entropia e luată în serios.

*
* *

Entropismul ar fi putut fi o mare linie filozofică, una în care să se teoretizeze o altă dialectică decât cea hegeliană, o dialectică a drumului în jos. Punctul cel mai de jos ar fi fost acela al morții termice. Drumul spre acest punct ar fi fost o dialectică a involuției.

*
* *

Entropismul - o șansă istorico-filozofică ratată. Ratată din motive istorico-filozofice, științifice, ideologice și antropologico-filozofice.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Entropismul de azi nu mai poate fi cel care ar fi putut fi odinioară. Astăzi, conceptul de entropie nu mai „funcționează” singur. El e mereu asociat cu cel de neg-entropie. Entropismul de azi poate fi gândit numai prin prisma cuplului entropie - neg-entropie.

*

* *

Din scrumul unei țigări, ne spune legea entropiei, nicicând nu va mai putea ieși o dâră de fum.

*

* *

În teza a II-a a lui Marx asupra lui Feuerbach se ascund multe gânduri. În jurul lor se poate specula oricât. Pentru a nu specula, să spunem, simplu, că teza numai pe jumătate este adevărată. Au fost și înainte filozofi care și-au pus problema schimbării lumii, în sens de schimbare a unor realități sociale. Platon, toți utopiștii, Nietzsche etc.

Ion Irimie

Luată în accepțiunea ei cea mai directă, teza e una ideologică. Ea indică proletariatului să se apuce să „schimbe” lumea. În mâinile lui Stalin, teza a devenit o mare aberație, a devenit teza „schimbării” sau „transformării” naturii.

*
* *

D. D. Roșca avea dreptate: condiția noastră existențială e una tragică și eroică, deopotrivă. Și așa va fi în vecii vecilor.

*
* *

Toată filozofia americanilor e una de import. Singura lor filozofie autohtonă este pragmatismul.

*
* *

Marga? Ar vrea să fie ceea ce nu poate fi. Ar vrea să fie mare filozof. În cartea „Relativismul și consecințele sale”, ne anunță că volumul „se înscrie în

programul meu filozofic de articulare a unei viziuni de natura pragmatismului critic.” După acest enunț, sunt enumerate alte nouă cărți. Pe marginea acestei enumerări aș face observația că o viziune filozofică proprie se face nu prin alăturarea de cărți, ci prin elaborarea și articularea de concepte; de concepte de autor, și nu de împrumut.

*

* *

Pe la începutul cărții despre relativism, autorul cărții subliniază că „astăzi realismul continuă să refuze obiectivismul și realismul, dar adversitatea principală o are față de universalism” (sublinierea autorului). De fapt, „adversitatea principală” nu este față de universalism, ci față de absolutism. Absolutul este opusul conceptual al relativului. Nici opozițiile cu obiectivismul și realismul nu sunt prea clare. Cam multe neclarități conceptuale pentru un început de carte.

Ion Irimie

*

* *

Moștenirea filozofică heideggeriană trebuie judecată în context filozofic, și nu geo-politic, cum spune cineva. Judecată geo-politic, ea dispare ca moștenire filozofică.

*

* *

Cristoiu? Inteligență - cu carul, caracter doar cu paharul. Păcat că nu s-a ținut, cât de cât, și de filozofie! L-a înghițit jurnalistica.

*

* *

Boc? Model de slugărnicie. S-a lăsat cu totul prins în mizeria politică a băsismului.

*

* *

Dâncu? Ar dori, dar nu poate străluci. Poate ar fi mai bine să se țină doar de sociologie.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Dâncu are dreptate. N-a fost niciodată cu Ponta în același partid. El n-a fost cu nimeni în același partid. El a fost și este singur între toate partidele.

*

* *

Eclectismul pare a fi la modă. Toate valorile, ideile, cărțile sunt la fel. Puricii și elefanții au aceeași mărime.

*

* *

Eu cred că cei care au citit câte ceva din Platon și Aristotel, Descartes și Spinoza, Kant și Hegel, Nietzsche și Heidegger etc. și nu s-au desprins de textul biblic au citit degeaba. De ce au mai citit dacă au rămas tot la cele învățate de la bunica?

Ion Irimie

*
* *

Sofiștii n-au dispărut, deși Socrate i-a criticat așa de sever. Ei și astăzi vorbesc ori scriu, oricând, oriunde, oricât, și, mai ales, despre orice.

*
* *

Toate formele de apriorisme sunt rezumări ale unor mișcări aposteriori. Aprioricul este aposterioricul cristalizat.

*
* *

Nietzsche avea dreptate. Dumnezeu trebuie să moară ca omul să fie ceea ce poate și ceea ce trebuie să fie. Ca el să fie pe măsura măreției sale.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Sensul vieții e viața însăși. Aceasta nu înseamnă că trebuie să trăiești doar pentru a trăi. Totdeauna trebuie să mai fie ceva.

*
* *

În moarte se omoară totul. În moarte se omoară și moartea. Epicur avea dreptate: Moartea este doar pentru cei care trăiesc.

*
* *

Particularitatea particularităților filozofiei lui Blaga este aceea de a fi plină de concepte-metaforă sau de metafore-concept.

Ion Irimie

*

* *

Pleșu? De când cu „Îngerii!” și cu „Parabolele”, nu mai știi ce să crezi. Dacă vrei să crezi că el crede în cele scrise, atunci ajungi să-l faci bigot. Dacă, eventual, vrei să crezi că nu crede, atunci ajungi la escroc. Dar cel mai bine este să nu mai crezi nimic, dar absolut nimic.

*

* *

Pleșu? De ce cade lumea pe spate când aude de Pleșu nu înțeleg. Pur și simplu nu înțeleg.

*

* *

Liiceanu? O lichea care și-a făcut un titlu de glorie din a striga la alte lichele. După traducerea lucrării lui Heidegger „Ființă și timp,” se pare că, într-adevăr”, a intrat într-un fel de „ceartă” cu filozofia. A trecut la eseuri despre sine. De altfel, în toate

Lucruri mari în gânduri mărunte

umblările lui pe la Noica, Cioran, Eliade, Lovinescu ș.a., nu s-a căutat decât pe el însuși. Tare-i place în fața oglinzii și tare-i place să se parfumeze.

*

* *

Patapievici? Mă tem ca nu cumva să-și lase mustața. Prea ar semăna cu cineva. I-am citit două cărți. Nu mi-au plăcut. Prea multă eseistică. Îmi plac cărțile care umblă pe la concepte.

*

* *

Operele esențiale ale marilor filozofi trebuie citite cel puțin de două ori. Prima dată, pentru a le putea „prinde” spiritul și, a doua oară, pentru a le putea înțelege conținutul.

Ion Irimie

*
* *

Filozofia nu se prea interesează de ceea ce este omul, ci de ceea ce ar trebui să fie. Se interesează de om la modul ideal.

*
* *

În devenirea istorică a gândirii științifice, tehnice și filozofice a Europei, și nu numai, au funcționat trei concepte mari, concepte care au avut rolul unor veritabile paradigme: substanță, energie, informație.

*
* *

În faza substanțialității, toate cele ale cerului și pământului – cerului, și la propriu, și la figurat – erau considerate ca fiind forme ale vreunui gen de substanță, ale unui ceva cu o proprie așezare în timp și în spațiu. Chiar și sufletul, chiar și Dumnezeu se credea că au o asemenea așezare.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Faza substanțialității a fost, prin excelență, o fază a descrrierilor. S-au făcut hărțile cerului și s-au descris lucrurile pământului. S-a mers cu aceste descrieri până la renumitul tabel periodic al elementelor.

*

* *

Mecanismul ideatic explicativ era cel al descoperirii cauzelor. A cunoaște însemna a cunoaște prin cauze. Ideea vine încă de la Democrit.

*

* *

Inventivitatea tehnică din vremurile substanțialismului n-a trecut dincolo de atelierele meșteșugărești și de asamblarea roților dințate - mori de apă, mori de vânt, ceasuri.

Ion Irimie

*
* *

În plan filozofic, paradigma substanțialității a produs formele materialismului și ale idealismului obiectiv. N-a fost criticat Platon de către Aristotel tocmai pentru că a substanțializat „lumea ideilor”? Pentru că a considerat-o ca fiind undeva în afară și pe deasupra lumii sensibile?

*
* *

Descoperirea energiei a instituit paradigma vremurilor moderne. În numele ei, totul era energie sau formă a acesteia. Materia era energie condensată, iar Dumnezeu - energia energiilor. Sufletul era energie personificată.

*
* *

Sub raport explicativ, vremurile moderne au suprapus, peste explicația prin cauze, explicația prin legi. Au fost descoperite regulile legicii.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Sub raport filozofic, energia a produs energetismul. În liniile lui, energia a devenit realitate metafizică.

*

* *

Sub cupola conceptului de energie, inventivitatea tehnică a produs becul electric, motorul termic și telefonul. S-au inventat fabrica și uzina. Cu alte cuvinte, s-a născut electrificarea și industrializarea.

*

* *

Paradigma informației este de dată recentă. Abia că a trecut de jumătatea de veac. Ea este produsul gândirii cibernetice.

Ion Irimie

*

* *

În arsenalul noțional al ciberneticii, două sunt noțiunile de bază: informație și conexiune inversă. Prioritară e informația.

*

* *

Paradigma informației n-a eliminat nimic din paradigma substanțialității și din aceea a energiei. Le reia și le reafirmă în interiorul triadei substanță - energie - informație.

*

* *

Deși în dublu sens dependentă de substanță și energie, informația este ireductibilă la proprietăți ale acestora. Vorba lui N. Wiener - „informația este informație.”

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Sintagma „informația e informație” nu-i o tautologie. E modul lui N. Wiener de a ne spune că informația e altceva decât substanța și energia, că ea este o entitate existențială specifică. Că informația are propriile ei proprietăți și funcțiuni. Că are propriile unități de măsură – bitul sau ditul – și, mai ales, propriul aparat matematic.

*

* *

În sens existențial, adică în sens de ceva ce este în sine, informația se definește în planuri ale raporturilor ei cu ceea ce sunt în lume substanța și energia. Se definește prin a fi altceva decât substanță și/sau energie. În ciuda dependențelor ei de acestea, ea nu îmbracă niciunde unitățile de măsură ale acestora.

Ion Irimie

*
* *

Informația ca informație este acea realitate care, pe fondul mișcării de reflectare, se naște în contextele situației semiotice, se așază în semne și/sau semnale și devine conținut și esență a oricărei comunicări.

*
* *

În termenii cei mai simpli, informația este conținutul și esența oricărei comunicări. Comunicarea fiind un tip al conexiunii dintre sisteme, tipul vehiculării de semne și/sau semnale.

*
* *

Orice reflectare poartă cu sine, la modul potențial, o anumă informație despre cel reflectat. Orice reflectare a reflectării convertește această informație potențială într-una actuală și funcțională. Orice reflec-

Lucruri mari în gânduri mărunte

tare a reflectării transformă o anume posibilitate într-o anume realitate. În plus, informația ca informație face ca reflectarea „să lucreze” ca reflectare, face ca reflectarea să facă ceva în numele a ceea ce este ea în sine.

*

* *

Conceptul de reflectare a reflectării nu-i un concept oarecare. Pe lângă rolul pe care-l are în explicarea informației, ca realitate specifică, el are multiple posibile angajări în orice producere și mișcare de idei. Are deschideri întinse în toate zonele cunoașterii și în toate zonele culturii. De fapt, cunoașterea și cultura nu sunt altceva decât lanțuri și lanțuri de reflectări ale reflectărilor. Sunt mișcări de reflectări și metareflecții.

*

* *

Prin mișcarea de reflectare, conștiința noastră se leagă cognitiv de ultima stea a colțului nostru de univers și de ultima metagalaxie abia observabilă.

Ion Irimie

*
* *

Reflectarea reflectării produce semne și/sau semnale, adică purtătoare efective de informație. Prin semne și/sau semnale, informația devine conținut al oricărei comunicări.

*
* *

A spune că informația elimină incertitudinile, că ea orientează acțiunile, că ea este factor antientropic înseamnă a o caracteriza funcțional. Existențial, ea se definește într-un alt sistem de raporturi.

*
* *

Semnele se înscriu și ele sub expresia prin care Sartre definea și caracteriza conștiința: „este ceea ce nu este și nu este ceea ce este”. Semnele sunt obiectul

Lucruri mari în gânduri mărunte

lor, fără a putea fi vreodată chiar obiectul lor. Sunt obiectul la care trimit, fără a putea fi vreodată chiar obiectul la care trimit.

*

* *

Informația și semnificația sunt realități siameze. Orice informație semnifică și orice semnificație informează.

*

* *

Semanticul și semioticul sunt destul de diferite. Semanticul are o structură duală: semn și obiect al semnului. Semioticul are o structură triadică: obiect - semn - interpretant. Semanticul face semnele, semioticul le dă viață, le face să „lucreze” ca semne.

Ion Irimie

*
* *

N. Wiener avea dreptate – materialismul care nu admite că informația e altceva decât substanța și energia nu poate supraviețui în ziua de azi.

*
* *

Pe lângă definirea și caracterizarea ei existențială, definire angajată ceva mai sus, informația mai poate fi definită funcțional și valoric.

*
* *

Funcțional, informația se definește în raport cu entropia. Se definește ca factor anti-entropie, ca neg-entropie.

*
* *

Principiul triadei substanță – energie - informație e principiul de bază al gândirii cibernetice. Fără el, gândim precibernetice, gândim diadic, gândim doar

Lucruri mari în gânduri mărunte

prin prisma cuplului substanță și energie.

Fără principiul triadei, nu atingem miezul evoluției noastre științific și tehnic, nu ne acordăm la veritabila contemporaneitate.

*

* *

Informația este aceea care face din biochimie biologie. Din molecule ea face celule.

*

* *

Gândirea - procesarea de informație specific umană.

*

* *

Biata informație! Nu vrea să accepte că-i doar insulară. Ar vrea să fie universală. Ba chiar esențială. Nu vrea să înțeleagă că substanța și energia sunt mai tari. Ele sunt cele care au adus-o pe lume și tot ele o vor scoate din lume.

Ion Irimie

*
* *

Valoric, informația se definește în raport cu redundanța. În acest sens, ea este, la propriu și în mod esențial, comunicare neredundantă sau minim redundanță.

*
* *

În plan explicativ, paradigma informației pune într-o altă lumină și în alți termeni explicarea fenomenelor vieții și cele ale socio-umanului.

*
* *

Redundanța = informație care nu informează, care valoric e mică sau nulă.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

În planul inventivității tehnice, paradigma informației a produs televizorul, calculatorul, internetul și toată gama telefoniei mobile.

*

* *

În plan filozofic, din conceptul de informație s-a născut mult discutatul și disputatul informaționism.

*

* *

Informaționismul zice bine atunci când vorbește despre triada substanță - energie - informație. Vorbește însă rău atunci când afirmă că informația ar fi universală, că toată ordinea și ordonarea lumii ar fi pe umerii a ceva de gen informație.

*
* *

Informația nu poate fi pusă pe picior de egalitate cu substanța și energia, ea este doar o realitate insulară. Despre ea putem vorbi, fără rezerve, doar în lumea viului și socio-umanului.

*
* *

Sub raport științific, informaționismul e discutabil deoarece e greu, dacă nu cumva chiar imposibil, să admitem că planetele comunică între ele sau că electronii își șoptesc nu știu ce atunci când se mișcă așa cum se mișcă în interiorul unui atom sau al unei structuri moleculare.

*
* *

Filozofic, informaționismul rămâne discutabil deoarece el face concesii mari hillozoismului și oricărui gen de spiritualism filozofic.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Ideea că pe umerii informației ar sta toată ordinea și ordonarea universală se poate foarte ușor cupla cu două momente mari ale gândirii religioase. Primul ar fi că Dumnezeu a făcut lumea glăsuind. A zis să se facă și s-a făcut. Al doilea ar fi cel cuprins în prima frază a Evangheliei după Ioan: „La început a fost Cuvântul și cuvântul era Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.”

*

* *

În orice răspuns cu Da sau Nu se angajează un bit de informație.

*

* *

Ideologicul? Modul intereselor de a distorsiona adevărul, binele și frumosul.

Ion Irimie

*
* *

Ideologicul din nou ne tulbură mințile. Din nou nu ne lasă să definim și să ierarhizăm valorile după valoarea lor. Din nou criteriile politice se pun înaintea altora.

*
* *

Ce mare deosebire între mesajul lucrării lui D.D. Roșca „Existența tragică”(1934) și mesajul cărții lui E. Cioran „Pe culmile disperării” (1934)!

*
* *

În filozofia lui Cioran parcă nu există nicio evoluție. Sau dacă există vreuna, atunci numai întru disperare. A început cu „Pe culmile disperării”, în 1934, și a încheiat cu zborul spre o altă disperare - „Elanul spre mai rău”, 1988.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Cei care vor să trăiască, cât de cât, după legile umanului, trebuie urgent să-și caute o altă planetă. Pe planeta noastră albastră se pare că pe niciunde nu se mai poate trăi.

*
* *

Omul trebuie să se aibă pe sine drept Dumnezeu.

*
* *

Ar trebui găsit un coridor care să le permită nemților să ajungă la mormântul lui Kant. Acesta în niciun caz nu este și nu poate fi polonez.

Ion Irimie

*

* *

Poate c-ar fi fost mai bine, poate mult mai bine, dacă cei care au gândit și au acționat împotriva comunismului – în plan național și internațional, deopotrivă, - ar fi gândit, cât de cât, hegelian. Ar fi gândit prin prisma schemei teză – antiteză - sinteză. Ar fi gândit după regulile negării dialectice, negării și depășirii. Ar fi putut ieși un ceva care să se înscrie pe linia mer-sului în sus.

*

* *

Moartea este entropia la absolut. Ea instituie noaptea uniformității absolute, noaptea în care nimic nu se mai diferențiază de nimic. Și aceasta pentru că-i noaptea nimicului.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Cei care au plănuit și care au acționat împotriva comunismului nu s-au gândit la nicio sinteză. S-au gândit doar să nege, să demoleze. Și demolarea nu s-a terminat. Trebuie dărâmate pe mai departe dărâmăturile. Nu cumva să mai rămână pe undeva vreo urmă de socialism.

*
* *

Și totuși, se pare că imperativul categoric nu-i chiar așa mare utopie. Sunt oameni care trăiesc în preajma lui. Pentru aceștia, nu-i nevoie de nicio poliție și de nicio justiție. Cu ei, cred că s-ar putea realiza și utopia utopiilor, Pacea eternă.

Ion Irimie

*
* *

Cât privește domeniile filozofării, neopozitivismul desființează și ontologia, și filozofia umanului. Nu rămâne decât analiza logică a limbajului științific.

*
* *

Ca să scrii o carte precum „Socrate și Isus” îți trebuie o anume doză de curaj. Trebuie să ai curajul propriei opinii și apoi curajul de a te confrunța cu toți cei care au altă părere. Și sunt mulți. Unii m-ar omorî cu pietre. Dar sper să rezist tuturor adversarilor. Sper să fie de partea mea și să mă apere toți prietenii lui Socrate.

*
* *

În angoasă nu ți-e frică de ceva sau de cineva anume. Ți-e frică de tine.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Dacă ar fi după cum vrem noi, ori nu ne-am naște, ori n-am mai muri. Dar nu e cum vrem noi, ci cum vor legile naturii. Și atunci? Atunci ele ne aruncă în lume și tot ele ne scot din lume.

*

* *

Nu lumea ideilor, ci lumea lucrurilor e perfectă, eternă, absolută. Lumea lucrurilor este aceea care curge din eternitate întru eternitate.

*

* *

Filozofia, ca filozofie, nu-i nici nemțească, nici franțuzească, nici românească, și nici..., și nici. Ea este filozofie. Ea este și trebuie să fie o filozofie a general-umanului. De aceea, când e vorba de a discuta despre filozofie în perspectiva unei națiuni, e bine să se lămurească în prealabil cam despre ce ar putea fi vorba.

Ion Irimie

*
* *

Filozoficul din noi, adică filozofia și filozofarea, ne îndepărtează cel mai mult de lumea animală și ne apropie cel mai mult de sfânta lume a umanului.

*
* *

Ce concept simplu și ce concept mare, „Aruncarea în lume” (Heidegger). Realmente suntem niște „aruncați”. Nimeni nu ne întreabă dacă vrem sau nu să fim, dacă vrem acum sau vrem mai târziu, dacă vrem aici sau vrem dincolo.

*
* *

Ce concept teribil „impersonalul se” (Heidegger), adică Eul care ne vine de la alții, care ne vine din faptul de a fi cu alții.

*

* *

De câte ori dau cu ochii de Heidegger îmi vine să mă laud. Să mă laud pentru aportul pe care l-am avut în publicarea primei traduceri în limba română a textului *Ce este filozofia?* Este vorba de primul număr al revistei *Echinox*. Se pare că publicarea acestui text a creat ceva probleme. Se pare că se cerea ca textul să fie asumat de chiar conducerea Universității. Cred că din acest motiv textul a ajuns în mâinile rectorului de atunci, Șt. Pascu. Acesta m-a chemat la el, mi-a arătat patru pagini, în șpalt, și m-a rugat să le citesc. „Tu ești filozof și poate te pricepi mai bine”. Mi-a spus că mai trebuie să hotărâm dacă textul să rămână sau să nu rămână în paginile revistei. După ce am citit cu maximă atenție textul, după ce l-am recitit de câteva ori, m-am dus la rector, cu următoarea notă: „Textul nu conține nicio frază antimarxistă, eu cred că se poate publica.” Așa s-a făcut că revista *Echinox* se arăta o revistă de curaj, din chiar primul său număr. Mă laud

și mă felicit că în cazul descris am gândit filozofic, și nu ideologic. N-am gândit ca acela care, în numărul doi al revistei, a scris „Note critice privind gândirea heideggeriană.” Se pare că i s-a cerut redacției să ia atitudine.

Tot atunci, rectorul m-a rugat să scriu și eu două pagini pentru primul număr. Eram doar secretarul Comitetului de partid al Universității. Și am scris: „A fost la început un vis. S-a înfiripat apoi o dorință. Din dorință s-a născut un proiect. Și iată, acum, după o asemenea istorie, revista Echinoc devenită realitate”. Iar drept final: „Acum, la început de drum, îți dorim, revistă Echinoc, să ajungi cu bine și să treci cu multă artă și bogăție de idei, prin toate numerele tale viitoare. Prin toate aceste treceri să mergi înainte, să urci, dar să nu îmbătrânești. Să rămâi veșnic tânără, revistă Echinoc”. Se pare că urarea s-a prins. Revista Echinoc este și astăzi plină de tinerețe.

Pe teme religioase

În cazul tuturor actelor de credință, subiectivitatea este aceea care bate realitatea.

*

* *

Cât de săracă ideatic este teologia! De mii de ani, teologii întorc pe toate fețele trei idei: de Dumnezeu, de păcat și de viață de apoi. În rest, variațiuni pe aceste teme. În rest – vorbe, vorbe, vorbe.

*

* *

Religia ne face să ne fie frică de moarte. Ea ne amenință zilnic cu chinurile iadului. Zeii, spre deosebire de zeul unic, nu-i amenințau pe oameni. De aceea, anticii mureau mai senin. Seninătatea cu care So-

Lucruri mari în gânduri mărunte

crate și-a băut cupa cu otravă n-a fost doar o prelungire a filozofiei sale, ci și expresia mai largă a unei stări de spirit.

*

* *

Religia este sau ar trebui să fie morală și iar morală. Din păcate, ea este, duminică de duminică și sărbătoare de sărbătoare, spectacol și iar spectacol. Din păcate, mereu același spectacol.

*

* *

Religia are nevoie de Dumnezeuul facerii lumii numai și numai pentru a face din el sursa și temeiul moralității. Dumnezeuul l-a făcut pe om ca să-i poată porunci și, după aceea, să-l poată judeca.

Ion Irimie

*
* *

Ideea de păcat are sens și conținut numai și numai raportată la ideea de Dumnezeu. Fără această raportare, faptele reprobabile sunt, pur și simplu, un rău social; abateri de la regulile moralității și de la legile justiției. În acest ultim caz, oamenii au făcut „poruncile” și tot ei păzesc - moral sau juridic - modul îndeplinirii lor.

*
* *

În spațiul social, credințele sunt și ele veritabile realități. Nu poate fi negată existența atâtor religii și a atâtor false conștiințe.

*
* *

Ideea de bază a gândirii religioase nu-i aceea de Dumnezeu, ci de viață de apoi. Căderea credinței în

Lucruri mari în gânduri mărunte

viața de apoi duce, în modul cel mai direct, la căderea ideii de Dumnezeu și la căderea a tot ce se mișcă în jurul acesteia.

*

* *

În materie de moralitate, în esență vorbind, a fi socratic înseamnă și a fi kantian și a fi kantian înseamnă și a fi socratic.

*

* *

Convingerile subiective nemotivate nici experiențial și nici rațional sunt credințe. Lor li se dă crezare fără nicio urmă de îndoială. Când aceste convingeri ating cote maxime, devin fanatisme, devin pericol social.

*

* *

Fanatismul? Convingerea neînsoțită de niciun fel de spirit al toleranței.

Ion Irimie

*
* *

Clipul cu „Lui Dumnezeu îi place lemnul” e un clip de înaltă și subtilă atitudine. El exprimă opinia a milioane și milioane de români.

*
* *

Noi încă trăim în Evul Mediu. Atunci a fost evul marilor catedrale. De fapt, nici în alte sensuri încă n-am depășit Evul Mediu.

*
* *

Patriarhul Daniel? Un om în care nu-i nimic sfânt și nimic cultural. O rușine a ierarhiei noastre bisericești.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Semnul elementar al pierderii demnității – îngenuncherea.

*

* *

Viața ca viață și rugăciunea ca rugăciune sunt realități polare. Ele nu se completează, ele se exclud.

*

* *

Nu c-aș fi grozav, dar nu mai pot îngenunchea. Și, în numele dreptului de a gândi, n-o mai fac de multă vreme.

*

* *

Folclorul folclor face cântece și poezii. Folclorul religios face sfinți. Folclorul religios de la noi l-a făcut pe Arsenie Boca în nici două săptămâni.

Ion Irimie

*
* *

Aș putea crede în nemurirea sufletului și într-o viață de apoi numai și numai dacă aș putea admite că pot gândi fără creier și că aș putea trăi fără bătăile inimii. Altfel...

*
* *

Martorii lui Iehova nu sunt o sectă creștină sau a creștinismului, ci mai degrabă a iudaismului. Ei nu se îndoiesc de Iehova, de Dumnezeuul lui Moise, dar au destule îndoieli legate de Isus. Nu prea văd în el un alt Dumnezeu.

*
* *

Ce mare naivitate să crezi că dacă trebăluiești pe undeva prin cele bisericești ajungi sigur prin preajma lui Dumnezeu.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Dumnezeul de care vorbește Einstein nu-i Dumnezeu religiei. Numai că teologii nu vor să observe diferențele.

*

* *

Unii își zic și chiar declară că ei nu cred în „viața de apoi”, dar cred într-o „forță”. Dacă nu cred și în nemurirea sufletului, atunci această „forță” nu-i Dumnezeu.

*

* *

A vorbi de „Creaționism științific” înseamnă să-ți bați joc și de cuvântul creație, și de cuvântul știință.

Ion Irimie

*
* *

După '89 n-am făcut nicio uzină, dar am făcut câteva sute de biserici. N-am făcut nicio fabrică, dar vom face Catedrala Neamului. Bravos, națiune!

*
* *

Foarte mulți oameni nu vor să știe, vor să creadă. Pare a fi mai ușor să crezi decât să înveți și, mai ales, decât să gândești.

*
* *

Oare goana după audiență ne dă dreptul să etalăm pe ecranele televizoarelor atâtea horoscoape, vrăjitorie, astrologie, icoane, moaște, procesiuni și, mai ales, atâtea liturghii?

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Oare de ce se ferește lumea de cuvântul ateism?
De ce unii din cei care nu cred în cele religioase își zic
liber-cugetători? Să fie ateismul o rușine? Sau liber-
cugetătorii sunt niște oportuniști?

*

* *

Când văd horoscoape și astrologie la televizor
mă cuprinde disperarea. Încep să mă întreb: suntem
noi oare pe la început de mileniu trei?

*

* *

Și eu cred în afirmația că lui Dumnezeu „îi pla-
ce lemnul”. Clipul cu „Dumnezeu” și cu „lemnul”
este o bijuterie culturală.

Ion Irimie

*

* *

Spre deosebire de Biblie, Coranul e o carte insuportabilă. N-are nicio poveste, numai sentințe și sentințe.

*

* *

Dintre cei trei Dumnezei – Iehova, Isus și Alah – Alah este cel mai Dumnezeu. Mai „unic”, mai „atotputernic”, mai „atotștiutor”, mai „atotmilostiv” etc., etc. Până pe la vreo 90 de atribute.

*

* *

Emisiunea de astrologie, emisiune de duminică seara = Nici știință, nici filozofie, nici religie, nici morală. Nimic, nimic. O treabă subculturală. Păcat că și prin așa ceva furăm din timpul oamenilor și facem să crească entropia în colțul nostru de univers.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Cei care spun că în starea lor de comă au văzut una, au văzut alta sunt niște mincinoși. Vor să fie băgați în seamă. Cei care culeg toate aceste povești sunt cu adevărat niște șarlatani. Vor să scrie cărți de senzație. Vor să facă bani. Că biserica exploatează toate acestea e absolut de înțeleș.

*

* *

Ce mare lucru a făcut Revoluția franceză când a despărțit biserica de stat. Revoluțiile burgheze care n-au făcut această despărțire nu și-au dus misiunea până la capăt. Religia era doar stâlpul ideologic al rânduinelilor feudale.

*

* *

Am mai văzut la televizor pe unul căruia Arsenie Boca i-a făcut o minune. Și așa folclorul nostru re-

Ion Irimie

ligios lucrează. Și biserica noastră jubilează. Bigoții vor avea încă un loc de pelerinaj. Suntem mai rău decât în Evul Mediu.

*
* *

Biblia nu este cartea poruncilor mari, ci a poruncilor mărunte, cotidiene – să nu minți, să nu furi, să nu ucizi etc.

*
* *

Poți crede în textul biblic numai dacă ți-ai pierdut complet dreptul de a gândi.

*
* *

Credința – convingerea că există ceea ce nu există.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Câtă prostie și câtă subdezvoltare culturală într-o singură expresie: „Izvorul tămăduirii.” Și, cu toate acestea, câtă propagandă la televizor!

*

* *

Ce păcat că Sf. Pavel a mutilat chipul Isusului din Evanghelii. L-a lăsat fără iertarea păcătoaselor, fără iubirea dușmanului și fără iertarea fratelui, nu de „șapte ori”, ci până de „șaptezeci de ori câte șapte”. (Matei 18.22)

*

* *

Ce păcătoși și teologii ăștia! N-au suflat și nu suflă niciun cuvânt despre lipsa Evei din textul celor patru Evanghelii. Nu vor nici măcar să observe faptul, decum să-l mai și explice. Nu este Eva, dar este Mag-

dalena, de patru ori. Oare acest fapt evanghelic să fie o simplă întâmplare? Oare n-ar trebui cumva explicat?

*
* *

Oare de ce lipsește Eva din calendarul creștin? Pentru că-i marea păcătoasă? Dar această „mare păcătoasă” ne-a făcut oameni. Fără mușcătura ei din măr am fi rămas niște păpuși. Eva este marea coautoare la facerea noastră.

*
* *

Se zice că Eva ne-a luat raiul. De fapt, ea ne-a dat raiul. Ne-a dat toate fericirile pământului. Ne-a dat nebuniile iubirii, îndrăznelile cunoașterii și bucuriile creației. Ce-am fi fost fără toate acestea? Am fi fost, încă o dată, niște păpuși.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Textul biblic – o suită întreagă de povești frumoase: facerea lumii, cele zece porunci, împărăția lui David, înțelepciunea lui Solomon, nașterea lui Isus, moartea și învierea etc. Numai în final o poveste îngrozitoare: Dumnezeu este pus să-și distrugă toată opera.

*

* *

Un „dincolo” există numai pentru cei de „dincoace”. Pentru cei de dincolo nu mai există nici dincolo și nici dincoace. Pentru ei nu mai există nimic. Sau există doar nimicul.

*

* *

Cât oportunism religios! Cât de mulți se conduc după regula: Dacă, totuși, există?

Ion Irimie

*
* *

Catedrala Neamului – o mare prostie. Prostie a neamului. Prostia unor preoți cu slujbe mari, a unor enoriași și a unor politicieni. Preoții s-au gândit la ei, enoriașii – la Dumnezeu și politicienii – la voturi.

*
* *

Vorba Isusului din Evanghelia „Cine-i fără de păcat să arunce primul piatra” este un fel de culme a iertării, toleranței și înțelepciunii.

*
* *

Ce urât e oportunismul religios. Să crezi și să faci pe necredinciosul și să nu crezi și să faci pe evlaviosul.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Spovedania, forma prin care preotul își ține sub control comunitatea enoriașilor. El se interesează nu numai de păcatele înfăptuite, dar și de păcătuirea cu gândul. El trebuie să știe nu numai ce fac oamenii, dar și ce gândesc.

*

* *

Oare de ce creștinismul are nevoie de o așa mare cohortă de sfinți? Cu Isus nu putea fi destul?

*

* *

Că milioane și milioane de oameni cred într-o religie oarecare nu poate fi invocat drept argument în favoarea religiei. Adevărul nu se supune la vot. El are alte căi de testare.

*
* *

Credința în Dumnezeu unic înstrăinează mai mult decât credința în zei. Cu zeii în minte, cei de pe vremuri se mișcau mai liber. Depășirea religioasă a mitologicului a însemnat un regres întru libertate și demnitate.

*
* *

Apocalipsa după Ioan nu este povestea fantastică a distrugerii acestei lumi pentru a se putea institui Împărăția lui Dumnezeu. Ea este povestea fantastică a morții noastre, a morții ca negare a vieții și negare a existenței. În cazul morții, totul se duce pe valea morții.

*
* *

Simbolul crucii – pe cât de simplu, pe atât de complicat. El unește în sine mai multe acte de credință. Unește răstignirea, învierea și înălțarea la cer.

Lucruri mari în gânduri mărunte

Înălțarea presupune credința în Dumnezeu-fiu, alături de Dumnezeu-tată și de Sfântul Spirit. Presupune Sfânta Treime - trei trebuie să fie unu și unu trebuie să fie trei. O treabă cam complicată. Nici teologii n-o prea înțeleg. Enoriașii - cu atât mai puțin. Ca să scape de complicații, ei au redus totul la un simplu automatism - gestul crucii.

*

* *

„Împărăția lui Dumnezeu” - forma cea mai înaltă a dorinței noastre de veșnicie, a dorinței de a nu muri. Jumătate din poveștile lumii sunt căutări fantastice ale nemuririi, ale tinereții fără bătrânețe și ale vieții fără de moarte. Cealaltă jumătate se ocupă de lupta dintre bine și rău.

*

* *

Ardelenii noștri l-au produs pe Arsenie Boca, așa cum evreii, la vremea lor, l-au produs pe Isus.

Ion Irimie

Amândoi sunt, păstrându-se proporțiile, creații ale folclorului religios.

*
* *

Isusul din Evanghelii a creat – ideatic și atitudinal – creștinismul. Sf. Pavel l-a semiudeizat.

*
* *

Nu știu de ce, dar îmi vine să cred că jumătate din cei care slujesc prin biserici nu cred nicio iotă din cele pe care le propovăduiesc. De fapt, nu-i important să creadă ei, trebuie să creadă enoriașii.

*
* *

Moartea și starea de comă sunt surori. Una mai mare, alta mai mică. Din starea surorii mai mici, cei din jur nutresc speranța că poate îți vei reveni. Din moarte, însă, niciodată.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Sunt sigur că pentru unele din cele scrise despre religie, unii m-ar omorî cu pietre. Nutresc speranța că printre ei să fie unul care să-și aducă aminte de vorbele lui Isus: „Cine-i fără de păcat să arunce primul”. Și, așa, parcă văd că aș putea fi salvat.

*

* *

Cum pot suferi ecranele televizoarelor noastre atâtea bazaconii religioase și nereligioase! Până când atâtea minciună? Atâtea subcultură?

*

* *

Folclorul nostru religios este teribil de productiv. A mai inventat un mormânt făcător de minuni, mormântul părintelui Iustin.

Ion Irimie

*
* *

Ar trebui să vorbim nu de Dumnezeu lui Isus, ci de Dumnezeu evangheliștilor. Evangheliștii l-au făcut pe Isus Dumnezeu. Ei au îndumnezeit un predicator, adică un om.

*
* *

Necredincioșii vor găsi în paginile cărții „Socrate și Isus” o anume confirmare a necredinței lor. Credincioșii vor da peste fel de fel de provocări. Fanaticii se vor gândi cum să-l caute pe autor și cum să-l strângă de gât.

Pe teme ale politicului

Filozoful, oricât de mare sau oricât de mic, trebuie să se ocupe nu numai de problemele înalte ale absolutului, ci și de cele care țin de zona vieții cotidiene. Oricum ar fi, filozoful este și trebuie să rămână și un om al Cetății.

*

* *

Au mărșăluit odată prin Europa niște tancuri care au făcut praf valorile noastre tradiționale. Au făcut praf, mai întâi, valorile moștenite de la antichitatea greacă – adevăr, bine, frumos. Au făcut praf și triunghiul valoric moștenit de pe baricadele Revoluției franceze – *liberté, égalité, fraternité*. Au făcut praf umanismul, iluminismul și raționalismul nostru.

Lucruri mari în gânduri mărunte

Au venit, după aceea, alte două feluri de tancuri care au împărțit Europa. Ele nu ne-au lăsat să ne întoarcem la valorile anterioare. Acum sunt alte tancuri prin toată Europa. Nici acestora nu le plac valorile noastre tradiționale și vor să ne impună valorile lor. Oare ce va mai rămâne din bătrâna Europă?!

*

* *

Politica = cea mai altruistă și mai egoistă activitate socială. Altruistă, dacă o faci cu gândul la alții, egoistă dacă o faci doar cu gândul la tine.

*

* *

Fără o anume cotă de moralitate, politica devine un fel de monstru social.

*

* *

Politica-i frumoasă atunci când e făcută din vocație. Făcută doar din instinctul puterii ori din interese, devine o mizerie umană.

Ion Irimie

*

* *

Politica nu-i o activitate minoră. Păcat că de prea multe ori e făcută de oameni minori.

*

* *

Nu putem „bombarda” ideile și convingerile. Acestea trebuie „bombardate” cu alte idei și cu alte convingeri.

*

* *

Exploatarea există. Drept consecință, și lupta de clasă. De la niciuna nu prea avem pardon. Numai că politicienii nu vor să le mai vadă. Față de ele se face politica struțului.

*

* *

Muma m-a făcut cu inima pe stânga și acolo mi-am lăsat-o. Nu m-am gândit niciodată să mi-o mut.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Încă pe vremea lui, Flaubert zicea: „banul va face planeta noastră, într-un viitor apropiat, de nelocuit”. Ce să mai zicem astăzi? Și încă nu ne-am găsit o altă planetă.

*
* *

Nu mai contăm ca popor. Dar oare am contat vreodată? Toată discuția noastră despre independență este un fel de a ne grozăvi.

*
* *

Când te apuci să impui pe undeva democrație, să fii sigur că ai încălcat democrația.

Ion Irimie

*
* *

Imperialismul de azi e mai odios decât cel de odinioară. Înainte, unei țări coloniale i se spunea țară colonială. Astăzi i se spune țară liberă sau democrată.

*
* *

Democrația se pare că a rămas pe acolo pe unde a fost inventată. După democrațiile statelor din Grecia antică, numai dictaturi: dictatura bisericii, dictatura marelui feudal, a marilor imperii, dictatura fascistă, dictatura comunistă și, acum, o dictatură a democrației. O dictatură poleită cu democrație.

*
* *

Disputele politice de pe la noi au devenit dispute interpersonale. Discuții pe ideologii și programe - nici vorbă! Doar Tăriceanu mai zice câte ceva despre

Lucruri mari în gânduri mărunte

liberalism și valori liberale. Social-democrații atât s-au tot modernizat până când aproape că s-au desfigurat.

*
* *

Foarte dureros! Noi ne facem un titlu de glorie din faptul că am devenit colonie. Ne veselim și ne veselim. Ne veselim în prostie.

*
* *

Căderea comunismului – o mare surpriză a istoriei reale. Nicio filozofie și nicio ideologie n-a anticipat-o. De aceea, probabil, după cădere e atâta degringoladă.

*
* *

Unii din generația mea ne temeam că n-o să trăim să vedem o Românie fără Ceaușescu. Acum, cei care mai suntem, nu credem c-o să apucăm s-o vedem

Ion Irimie

fără Bănescu. Cei care vor prinde acele vremuri să se bucure și pentru noi.

*
* *

În vremurile socialismului, cu toate ocaziile, se zicea că masele fac istoria. Probabil că de aceea a înflorit peste tot, atât de mult, cultul personalității!

*
* *

Suntem condamnați nu numai la libertate, cum zicea Sartre. Suntem condamnați și să gândim. Gândirea este, de fapt, mama noastră. Prin ea suntem ceea ce suntem și ceea ce putem fi. Și cu câtă ușurință ne-o vindem sau chiar ne-o abandonăm!

*
* *

Apusul a intrat în Cel de-al Doilea Război Mondial nu ca să-l ajute pe Stalin, ci pentru că i-a fost frică

Lucruri mari în gânduri mărunte

de el. S-a temut ca nu cumva să-i treacă prin minte să nu se oprească la Berlin, ci să ajungă la Atlantic.

*
* *

Dacă Koveși a fost numită, din nou, pe post, să nu ne mirăm de mutarea procesului domnului Iohannis și nici de câștigarea lui.

*
* *

Lui Tókés și alor săi le poți da și luna de pe cer, până nu le-ai dat Ardealul, nu le-ai dat nimic.

*
* *

Ce frumos ar fi ca pe acolo pe unde în România se flutură steaguri maghiare să fluture și steaguri românești. Ar fi frumos! Ar fi teribil de frumos!

Ion Irimie

*
* *

Politica poate fi făcută și la modul elegant. La noi oare de ce-i atâta bătărie?!

*
* *

Americanii nu vor să înțeleagă că nu mai sunt și nu vor mai fi cei care au fost în secolul al XIX-lea și prima jumătate a secolului al XX-lea. Nu mai sunt mîna lumii.

*
* *

Ce justiție ticăloșită! Pe unii i-a pedepsit ca să fie „exemple”. Pe alții, cu același gen de păcate, se face că nici nu-i vede. Tare selectivă-i justiția noastră!

*
* *

Iohannis? O găselniță politică. Curios că nu-i deloc o găselniță germană, ci una curat americană.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Iliescu? Simbolul social-democrației noastre. De aceea vor ăștia să-l judece.

*
* *

Stolojan, la televizor. De când cu boala lui și cu lacrimile lui Băsescu, mă mir că mai are curajul să apară prin lume. El a început demolarea P.N.L.-ului. El a pus codița „L” la numele P.D.-ului.

*
* *

Când o văd pe la televizor pe doamna Macovei, îmi vin în minte versurile poetului: Unde ești tu, Țepeș Doamne...

Ion Irimie

*
* *

Până nu ne vom scăpa de macoveism și de bă-
sism, o justiție, cât de cât corectă, nu se va putea face
în țara noastră. Băsescu și Macovei au stricat judecata
dreaptă.

*
* *

D.N.A.-ul – cea mai nenorocită invenție poli-
tico-juridică. Așezat între politic și juridic, a stricat și
politica, și justiția.

*
* *

D.N.A.-ul s-a născut, înainte de toate, pentru că
Băsescu avea nevoie de capul lui Năstase și al lui Voi-
culescu. Amândoi îi încurcau ambițiile politice.

*
* *

Sarcinile D.N.A-ului de a-l apăra pe Băsescu
funcționează și astăzi. Numai că ele s-au suplimentat

Lucruri mari în gânduri mărunte

cu apărarea lui Iohannis și cu demolarea, fără rezerve, a P.S.D.-ului.

*

* *

Când îi văd la televizor pe cei din jurul lui Băseșcu îmi vine să-mi zic: Sigur, încă nu suntem un popor. Încă suntem, vorba lui Caragiale, un bobor, Boborul „Revoluției de la Ploiești”.

*

* *

De Băseșcu se vor atinge doar boala și moartea. De astea nu are imunitate.

*

* *

Ponta? Singurul om de care și Băseșcu, și Iohannis se tem. De aceea, decapitarea lui politică a devenit una din prioritățile D.N.A.-ului. De aceea, atâtea dosare.

Ion Irimie

*
* *

De doi din cei „acoperiți” nu mă îndoiesc: de Băsescu și de Tőkés.

*
* *

Exodul spre Europa și spre Germania = dovada majoră a polarizării lumii contemporane.

*
* *

Unii sunt sau se cred așa de mari filozofi încât consideră că nu mai este de rangul lor să se mai intereseze și de politică. Și încă își fac din aceasta un titlu de glorie.

*
* *

P.S.D.-ul = partidul pe care cei care-și zic de dreapta nu-l pot suferi. De aceea, atâtea atacuri la adresa lui.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Nu sunt un nostalgic, dar cred că „realizările” fostului comunism ar fi putut fi demolate și altfel.

*

* *

Am sărit de la televizor. Încă o dată am un gând de bună apreciere la adresa analistului economic și politic Ilie Șerbănescu. De câte ori îl ascult, am sentimentul că are dreptate, că se uită la lucruri mai de departe ca să le vadă mai bine.

*

* *

Capitalismul de azi încă se mai teme de socialism. Vrea să dărâme și dărâmăturile, ca nu cumva pe sub acestea să mai fi rămas vreo urmă de socialism.

Ion Irimie

*
* *

Cam pripit saltul de la „Salvați Bucureștiul” la „Salvați România”. Lasă impresia a fi o amețeală de pe urma succesului. Neinspirată și transformarea prea rapidă în partid. În curând va fi un partid ca toate celelalte. Încurajat prezidențial și sprijinit american, s-ar putea să aibă viitor. Deocamdată partidul are un lider cam slăbuț și o lideră cam limbută.

*
* *

Măgarul e un prost, dar oile sunt și mai proaste. Ele merg aiurea după măgar.

*
* *

Câtă naivitate și câtă prostie în a crede că P.M.P.-ul poate fi altceva decât un nou P.D. sau un nou P.D.L.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Am citit cartea domnului Iohannis, „Primul pas”. Nimic deosebit. Speram că voi da peste un proiect de „România a lucrului bine făcut”. Dar nimic: toată expresia a rămas la nivelul unui slogan electoral.

*
* *

Politica nu-i nici știința și nici arta guvernării. Este curată luptă de interese.

*
* *

Iohannis are și el imunitate, așa că justiția trebuie să-i dea și lui întotdeauna dreptate și, mai ales, trebuie să-i dea casele înapoi.

Ion Irimie

*
* *

Nu mă îndoiesc nicio clipă. Cu toate protestele unora, Iohannis își va câștiga și casele și se va bucura și de un al doilea mandat.

*
* *

Îmi vine greu s-o spun, dar România nu va mai fi Românie. Multă vreme va fi doar o colonie.

*
* *

Nu înțeleg de ce încă i se face curte lui Băsescu. Îi fac unele televiziuni. Oare nu se vede destul de limpede că el și acum otrăvește viața noastră politică?

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Pe la noi, din evidente motive politice, funcționează doar prezumpția de vinovăție. Prezumpția de nevinovăție zace și tace pe undeva prin tratatele de drept penal și de procedură penală.

*

* *

Corupția făcută și patronată de Năstase – un mizilic pe lângă aceea făcută și patronată de Băsescu.

*

* *

Băsescu se pare că e ceva mai rezonabil și mai suportabil, acum, decât era în vremurile lui de președinte. Poate că de aceea unii consideră că a fost mai bun decât este acum Iohannis. N-aș fi crezut niciodată că, prin conduita lui, Iohannis poate aduce apă la moara lui Băsescu.

Ion Irimie

*
* *

Dacă Năstase a fost condamnat pentru bani folosiți în campanie electorală, atunci Băsescu de câte ori ar fi trebuit să fie condamnat?

*
* *

De prea multe ori justiția noastră este o dreptate a nedreptății.

*
* *

Ce obrăznicie juridică! Să-l condamni pe Dragnea și să-i lași în pace pe toți cei care le-au spus oamenilor că trebuie să-l voteze pe Băsescu. Ce obrăznicie!

*
* *

Năstase n-a înțeles că nu-i bine să te porți elegant cu cineva care nu știe ce-i aceea elegantă.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Alegerile de azi – o altă mare mascaradă politică. O alta, în raport cu ceea ce era în socialism. Dar tot o mascaradă.

*

* *

Se pare că, de la o vreme, alegerile noastre se hotărăsc în alte locuri decât Bucureștiul. În alte capitale europene, și nu numai, voturile se pot număra și centraliza altfel decât la București. De acolo pot ajunge cu destulă ușurință în Capitala României toate voturile necesare pentru ca un anume cineva să fie ales.

*

* *

Când aud că Băsescu se mai bucură de un anume grad de încredere mă cuprinde disperarea. Oare cei care mai sunt prin jurul lui chiar nu s-au lămurit de cine a fost, de cine este și de cine poate fi?!

Ion Irimie

*

* *

Exportul de democrație este întotdeauna un mare export de dictatură. Democrația nu trebuie nici exportată, nici importată. Ea trebuie să răsară și să crească din chiar terenul pe care ar urma să fie.

*

* *

Însănătoșirea vieții noastre politice trebuie să înceapă prin desființarea actualului D.N.A. Trebuie înființat unul complet depolitizat.

*

* *

Băsescu? Un nimeni și un nimic din care Boborul și Televizorul au făcut un cineva și un ceva. Trăiască Boborul! Trăiască Televizorul!

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Niciodată n-a fost mai actuală poezia lui Vlahuță: „Minciuna stă cu regele la masă.” Stă la masă cu toți cei care au în mână volanul conducerii sociale.

*
* *

Iohannis? Pe la noi este o vorbă: „Nici tu a miroase, nici tu a pute”. În orice caz, până acum, niciun „lucru bine făcut”.

*
* *

Cineva i-a reproșat lui Iohannis că este „slugă” la americani. Președintele i-a replicat: Dar ce? Ați vrea să fiu slugă la ruși? Iar eu aș zice: Ce-ar fi să încercăm să nu mai fim „slugi” la nimeni.

Ion Irimie

*

* *

Oare de ce în democrație se minte mai mult decât în socialism?

*

* *

Băsescu? Un cromozom al dorinței de putere. Dacă ar putea, l-ar detrona și pe Dumnezeu și s-ar așeza în locul lui.

*

* *

Iliescu? Singurul cap de politician de după '89. Nu l-a lăsat pe Tőkés să-și facă jocul.

*

* *

Geoană? O catastrofă. În locul lui nu că n-aș mai da lecții pe la televiziuni, dar nici măcar din casă n-aș mai ieși.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Gușă? Un sofist întârziat. Crede că le știe pe toate. Vorbește oricând, oricât și, mai ales, despre orice.

*

* *

Nedreptatea pe care o face justiția este cea mai urâtă nedreptate. Și este urâtă deoarece are botezul „dreptății”.

*

* *

Antena 3. Atât de mult l-a arătat și l-a criticat pe Băsescu încât, numai bine, a reușit să-i facă statuie.

*

* *

Cum să te miri că ne-am vândut Țara, când ne-am vândut dreptul de a mai gândi.

Ion Irimie

*
* *

Oare când vom ajunge la o veritabilă democrație în plan internațional? Când, oare, cei mici vor sta nu doar de drept, ci de fapt, la masă cu cei mari?

*
* *

Dacă nici filozofii nu se mai satură de bani, ce să mai zicem de politicieni? Aceștia din urmă nu se gândesc decât la creșterea veniturilor, la salarii mărite și la pensii speciale. La altele...

*
* *

Cu Ponta, am fi putut scăpa de băsism. Cu Iohannis – nicio șansă.

*
* *

Când auzi că Băsescu este, din nou, președinte de partid, te cuprinde disperarea. Mai vrem un P.D., mai vrem un P.D.L.? Doamne, câtă obrăznicie și câtă prostie!

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Cel mai mare corupt al României a fost și este Băsescu. Nu i s-au convenit nici primăria, nici președinția. Nu i se cuvine nici atenția care i se acordă acum. Mă mir că unii îl mai pot asculta și aplauda.

*

* *

Toți liderii, fie mari, fie mici, au prin jur tot felul de lingușitori. Și când fac bine, și când fac rău, lingușitorii aplaudă. De fapt, acesta și este rolul lor, să aplaude.

*

* *

Iohannis? Președintele care, înainte de toate, se îngrijește de nevastă. Țara? Dacă vrea să fie, n-are decât.

Ion Irimie

*

* *

Oare de ce unii politicieni își pierd cu atâta ușurință proprietatea cuvintelor? Afirmă cu atâta dezinvoltură când una, când alta.

*

* *

Ce femei de calitate are P.S.D.-ul – Andronescu, Firea, Plumb, Olguța etc. Ar trebui lăsat partidul pe mâna femeilor.

*

* *

Terorismul? O formă foarte sofisticată și foarte mascată a luptei de clasă. Luptă pe care politicienii nu mai vor s-o mai vadă.

*

* *

Eșecul unui socialism nu înseamnă că n-ar putea fi încercat și un altul. Nici revoluția capitalistă nu s-a făcut printr-o singură încercare.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Chinezii au dreptate. Idealul comunist nu trebuie să fie „fiecăruia după nevoile sale”, ci asigurarea „vieții decente”.

*

* *

Iohannis e președinte doar ca doamna lui să fie „prima doamnă”.

*

* *

Oare de ce celor mari le place să fie stăpâni? Vorbind atât de mult despre democrație, de ce oare nu pot fi mai democrați? De ce, sub umbrela democrației, împrăștie atâta și atâta dictatură?

*

* *

Prin conceptele de „glasnost” și „perestroika”, Gorbaciov a schimbat fața lumii. A făcut istoria sfârșitului și începutului de mileniu. Că nu-i istoria pe care

Ion Irimie

el și-ar fi dorit-o, este o altă problemă. Oricum, istoria pe care acum o trăim e istoria lui.

*
* *

Gorbaciov, în romantismul său, n-a înțeles două lucruri: În plan intern, n-a înțeles că nu toți sovieticii sunt sovietici și, în plan extern, că nu cu oricine poți face o politică a bunului simț și a bunei credințe.

*
* *

Lui Gorbaciov nici nu știi cum să-i zici – mare romantic sau mare naiv. Cred c-a fost și una, și alta.

*
* *

Pensii speciale – ticăloșia ticăloșiilor și obrăznicia obrăznicilor parlamentare și prezidențiale.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

În sfârșit, am ajuns să pot zice: Bravo, Cristoiu! Ai pus un punct mare pe i. Nu suntem neocolonie, ci un veritabil „pașalâc”.

*

* *

Statul social s-a născut din teama de comunism. Trebuiau făcute concesiile clasei muncitoare, ca nu cumva să încerce să fluture steagul roșu.

*

* *

Ce obrăznicie! Să-i spui lui Dragnea să facă un pas înapoi. Dar tu, Iohannis, câți pași trebuie să faci înapoi?

*

* *

După exemplul lui Băsescu și al lui Iohannis, mulți politicieni au ajuns să vadă în obrăznicie și șme-

Ion Irimie

cherie principalele calități ale omului politic. Cultura, caracterul, ideologia nu prea contează. Contează să-ți urmărești cu șmecherie interesele și să-ți afirmi cu obrăznicie dorința de putere și de tot mai multă putere.

*
* *

Azi am mai auzit pe unul care vrea să facă „alt fel de politică”. Auzim sloganul acesta de zeci de ani și suntem tot la aceeași politică.

*
* *

Tăriceanu? În ultima vreme, tot mai des în prim-plan. Se pare că-i singurul care mai are ceva convingeri și face politică în numele lor.

*
* *

Oare pentru a face politică trebuie să fii lipsit de caracter? Trebuie oare, neapărat, să știi minți? Între

Lucruri mari în gânduri mărunte

sinceritate și politică să fie distanța chiar atât de mare?

*

* *

În mișcărilor politicii lui externe, Ponta n-a înțeles un lucru simplu: ce-i permis dulăilor nu-i permis și cățeilor. Cei mari pot merge în China, cei mici să facă bine să stea acasă. Cei mari pot discuta cu Moscova, cei mici să lase asemenea discuții pe seama celor mari.

*

* *

Ilie Șerbănescu = cel mai bun, mai profund și mai consecvent analist, economic și politic, deopotrivă.

*

* *

Încă o dată m-am străduit să-l văd și să-l ascult pe Băsescu la televizor. Și încă o dată stau și mă minunez că încă mai sunt oameni care-l pot lua în serios.

Ion Irimie

Dar întotdeauna grădina lui Dumnezeu a fost o grădină mare.

*
* *

Cine se tot apropie de Rusia cu blindate, scuturi, trupe etc. ar trebui să se gândească serios la două nume: Napoleon și Hitler. Poate ar avea ceva de învățat.

*
* *

Cine vrea să se pună pe picior de război cu Rusia nu înțelege un lucru simplu: oricine ai fi, cu Rusia e bine să fii întotdeauna pe picior de pace și niciodată pe picior de război.

*
* *

Cel de-al treilea război mondial va fi unul atomic. Va fi mai ceva decât cele din Apocalipsa după Ioan. Numai că, după acest război, nu va fi nicio Împărăție a lui Dumnezeu. Va fi o împărăție a nimănui.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Un război atomic nu este doar o crimă, la scară mondială, împotriva umanității, va fi o crimă, la scară planetară, împotriva vieții.

*

* *

Băsescu nu mai trebuie criticat. Nu trebuie luat în seamă. El trebuie, pur și simplu, ignorat. Aceasta ar fi cea mai severă critică. Poate ar fi singura care l-ar face să sufere. De cele care se zic despre el nu-i pasă.

*

* *

Curios, teribil de curios. D.N.A.-ul a făcut procese pe nereguli în campaniile electorale doar pentru cei de la P.S.D. Ceilalți au fost oare curați ca lacrima? Nu cumva aceste procese se înscriu sub porunca: Lichidați P.S.D.-ul? Porunca vine și de prin preajmă, dar și din locuri mai îndepărtate.

Ion Irimie

*
* *

După o declarație de prietenie, mi-a fost dat să-l aud pe Boc spunând că nu va da curs unui îndemn venit de la Băsescu. Mare minune! Să-i fi venit lui Boc mintea la loc?

*
* *

Politica domnului Iohannis este politica lui, dar e departe de a fi o „altă politică”.

*
* *

Indiscutabil și incontestabil, Stalin a fost un mare criminal. Gestul cel mai criminal, aș zice eu, a fost însă acela de a-i trimite în lagăr pe cei care s-au întors acasă din prizonierat. Așa ceva întrece orice imaginație.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Privită puțin mai de departe, două greșeli politice mari a făcut România în perioada ei zisă democratică:

a. L-a ales pe Băsescu, în loc de Năstase și

b. L-a ales pe Iohannis, în loc să-l aleagă pe Ponta. Cu Năstase și cu Ponta, treburile țării, cred eu, ar fi mers mai bine. Dar, de fiecare dată, trebuia ales nu cel mai bun președinte, ci cel mai bun guvernator.

*

* *

Oare cele șase voturi care au răsturnat referendumul cu demiterea lui Băsescu, adică au răsturnat votul a șapte milioane și jumătate de români, tot justiție să fi fost?

*

* *

Așa cum, nu demult, în dezorientările noastre politice, am ajuns să-i cântăm osanale lui Băsescu și să vorbim despre băsism, în curând, vom ajunge să-i

Ion Irimie

cântăm osanale lui Iohannis și să vorbim de iohannism. Și asta pentru că noi nu putem trăi fără osanale.

*
* *

Partidul Mișcării Populare, adică P.M.P. - un partid de lingăi. Adică partidul acelor care încă îl ling pe Băsescu.

*
* *

Toată agitația recentă din jurul așa-zisei Case regale e un alt semn că încă suntem în vremuri feudale. Oare când va da sfânta istorie să ne modernizăm cât de cât?

*
* *

Ar fi fost bine pentru Casa regală dacă, din dragoste față de țară, și-ar fi învățat fetele să vorbească românește.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Toți au început să-i facă curte Regelui deoarece, la toamnă, ar dori voturile monarhiștilor.

*

* *

Ai avut dreptate și ai avut multă dreptate, Ilie Șerbănescu: „Toate sunt sucite în țara noastră”.

*

* *

Suntem, sub raport economic, la pământ. Ne vor trebui 100 de ani până să ne ridicăm la nivelul de industrializare pe care l-am avut în '89.

*

* *

De două persoane e dorit și foarte dorit capul lui Ponta. E dorit de Băsescu și e și mai dorit de Iohannis. Și atunci? Atunci D.N.A. lucrează, lucrează, inventează și inventează. Inventează dosare.

Ion Irimie

*
* *

Câtă mizerie ideologică și politică în toate partidele, dar, mai ales, în partidele mici, partide fără niciun Dumnezeu, cum s-ar zice pe românește.

*
* *

Din partidele mici, din cele fără niciun Dumnezeu, Geoană vrea să facă un partid mare. Doamne, ce gogomănie politică! Așa ceva numai din mintea lui Geoană putea ieși.

*
* *

În perspectivă istorică, a reinstaura monarhia înseamnă a merge înapoi spre viitor.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Istoria curge când pe sub noi, când pe deasupra noastră. Ne duce pe unde vrea ea. Se pare că și în fața istoriei suntem niște neputincioși.

*

* *

După o emisiune „Mamaia șmecherilor”: Trebuie reînviată niște concepte uitate – exploatare și luptă de clasă. Trebuie reideologizată viața noastră politică și socială. Trebuie stopat dezmățul cel mare. Trebuie refăcută scara de valori.

*

* *

La vremea lui, Băsescu ne-a pârât la Bruxelles. Ne-a pârât că suntem corupți. Mai nou, Iohannis ne-a

Ion Irimie

pârât la summit-ul NATO. Le-a spus tuturor nu numai că suntem corupți, dar și că avem o „proastă guvernare”. A face așa ceva și a te mai și lăuda mi se pare a fi un fel de culme a prostiei.

*
* *

Pentru vina lui Dragnea, vina de a-i îndemna pe oameni la vot, oare câți PDL-iști ar fi trebuit demult să intre la închisoare? Numai că D.N.A.-ul nostru lucrează teribil de selectiv. El trebuie să demoleze P.S.D.-ul.

*
* *

Ponta și Tăriceanu sunt singurii oameni politici de care și Băsescu, și Iohannis se tem. Și unul, și altul așteaptă decapitarea lor politică. De aceea D.N.A.-ul lucrează și lucrează. Lucrează dosare.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Lucrurile de care s-a ocupat cu toată râvna președintele nostru: în primul rând nevasta, apoi vile, case, salariul mărit, pensie specială, turism și avion. Treburile țării au mers în virtutea inerției lor.

*
* *

Au trecut vremurile U.S.L.-ului. Vom ajunge din nou la vremurile în care UDMR-ul va decide cine să fie premier și cine să fie președinte. După alegerile din toamnă, vom începe din nou să jucăm ceardaș.

*
* *

Mă tem că domnul Dragnea este prea optimist. Mă tem că el nu știe și nu bănuiește toate mecanismele pe care domnul Iohannis le poate pune în mișcare pentru a avea guvernul său.

Ion Irimie

*
* *

Așa cum Dumnezeu lui Moise și-a dorit poporul său, tot așa și Iohannis al nostru a vrut și vrea guvernul lui, partidul lui, oamenii lui. El nu poate lucra cu toată lumea. El îi vrea pe ai lui.

*
* *

Multe lichele politice avem. Dar licheaua lichelelor se cheamă Geoană.

*
* *

Tare aş dori să nu am dreptate, dar mă tem că domnul Iohannis mai degrabă își taie limba decât să nominalizeze un premier de la P.S.D. Și aceasta chiar în cazul câștigării alegerilor. Dar vor fi destui care vor avea grijă ca P.S.D.-ul să nu câștige.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

În ultima vreme, și domnul Bănescu, și doamna Udrea au început să urle împotriva cătușelor. De ce oare n-au făcut aceste lucruri pe când erau la domnie? Numai acum văd cât sunt de urâte? Au început oare să se teamă de ele? Abia acum văd că procurorii își fac de cap?

*

* *

Tare mă tem că Dragnea a ales greșit și va lua o plasă de la Dâncu. O plasă asemănătoare cu aceea pe care a luat-o Crin Antonescu cu Marga. În schimb, Bănescu nu s-a înșelat. Alegerea lui Boc a fost exact pe măsura dorințelor și așteptărilor lui. A fost sluga de care avea nevoie.

*

* *

Din a treia secundă de la declanșarea unui nou război mondial, războiul va fi unul atomic. Nici cei

Ion Irimie

din buncăre nu vor scăpa, pe ei moartea îi va aștepta la ieșire.

*

* *

Mă gândesc că poate ar fi bine, că ar fi corect, poate chiar și drept, ca pe cei cu case peste case și cu averi peste averi, din când în când, fără nicio judecată, să-i băgăm la închisoare pentru că știi ei de ce.

*

* *

Recuperarea prejudiciului trebuie să devină conceptul de ordine al luptei noastre cu fenomenele de corupție. Numai prin privările de libertate - atâtea câte sunt și așa cum sunt - dreptatea se face numai pe jumătate.

*

* *

Corupția? Un furt mai sofisticat, dar tot un furt.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Banul, banul, banul! Iată urâtenia urâteniilor societății spre care năzuim.

*

* *

Dacă nici unii filozofi nu se satură de bani, ce să mai zicem de politicieni?!

*

* *

Băncile? Niște ticăloșii economice. Iau dobânzi mari, dau dobânzi mici și, pe deasupra, mai iau și comisioane destul de grase. Dar ceea ce-i mai rău este că îi țin în mână pe politicieni. La ora actuală, se pare că băncile fac și mica, și marea politică.

*

* *

Câtă naivitate să crezi că justiția de la noi este instituția dreptății. La noi, dreptate nu se mai face pe nicăieri. Câți din cei care ar fi trebuit demult să fie ju-

Ion Irimie

decați se lăfăie prin lume, sfidând dorințele noastre de dreptate?!

*
* *

Ce mare ticăloșie să-l pună pe Tăriceanu la detectorul de minciuni! Mare și urâtă ticăloșie! Dar de ce oare nu-l pun pe Vântu? Dacă totul pornește de la o minciună de un milion a acestuia?!

*
* *

Badea: „Ne va lua dracul; și pe bună dreptate.”
Din păcate, gura păcătosului adevăr grăiește.

*
* *

În dosarul lui Olteanu, ținta e Tăriceanu. El trebuie demolat politic. Porunca vine din prea multe părți. Trebuie făcut în așa fel încât ALDE să nu ajungă în viitorul Parlament.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Am scris de zeci de ori despre „obrazniciile” lui Băsescu. Nici obrazniciile lui Iohannis nu sunt mai prejos. La capitolul obraznicie, se pare că Iohannis vrea să-și depășească antecesorul.

*
* *

Ca regulă, autocenzura este mai severă și mai urâtă decât vechea cenzură. Și e mai urâtă deoarece se manifestă sub auspiciile democrației și ale libertății cuvântului.

*
* *

Aseară mi s-a lămurit un lucru: domnul Iohannis îl vrea pe Ion Iliescu cu spatele la zid. Altfel, nu s-ar explica graba redeschiderii procesului revoluției.

Ion Irimie

*
* *

În ciuda tuturor celor care se zic despre faimoasa unificare PNL și PDL, se poate de pe acum zice că mai slăbuța doamnă Gorghiu l-a înghițit pe mai plinul domn Blaga. În curând, din PDL nu va mai rămâne decât o urâtă și tristă amintire.

*
* *

Pentru Iohannis, stat de drept și justiție independentă înseamnă să-și capete casele înapoi.

*
* *

Și acum, drept încheiere de capitol, un banc politic savuros, savuros. Ca pe vremea lui Ceaușescu. Deși mă face să mă abat de la regula gândului scurt, voi încerca să-l spun. Se zice că Iohannis este foarte preocupat de scăderea lui în popularitate. În această preocupare se întrebă: oare cum a făcut și cum face

regina Angliei, care, după zeci de ani de domnie, tot foarte populară rămâne. Se gândește să-i facă o vizită și s-o întrebe. Așa și face. Drept răspuns, regina îi spune că ea întotdeauna a avut grijă să se înconjoare de oameni inteligenți. Și cum îi testați? întrebă Iohannis, în continuare. Drept răspuns, regina pune mâna pe telefon și îl sună pe Cameron, primul ministru. Îl sună și îl întreabă: Dragul meu, spune-mi cine este persoana care, născută din părinții tăi, nu este nici fratele și nici sora ta? Și Cameron răspunde: Eu sunt. Cine să fie altcineva? Și regina îi spune lui Iohannis: Vezi ce prompt mi-a răspuns la această întrebare de inteligență. Da... și Iohannis rămâne mirat. Se întoarce în țară și vrea și el să-și testeze subordonații. Îl cheamă pe Mihalache, șeful consilierilor săi. Îi pune întrebarea și așteaptă răspunsul. Se gândește Mihalache, se gândește și, în cele din urmă, îi spune că nu știe, că nu poate ghici. Dar, zice Mihalache, îmi adun consilierii și, într-o jumătate de oră, aveți răspunsul. Le pune și consilierilor întrebarea. Niciun răspuns. Unul din consilieri sugerează să-l sune și să-l întrebe pe Pleșu. Des-

pre el a auzit că-i foarte inteligent. Îl sună, îi pun și acestuia întrebarea și Pleșu răspunde: Eu sunt, Pleșu. Cine să fie? Când aude Mihalache răspunsul, fuge la Iohannis să raporteze și-i spune că a găsit persoana: Pleșu. La care Iohannis îi zice: Nu, nu-i adevărat, e Cameron.

Bancul e teribil. E cu adevărat genial. Să mai zică cineva că românii nu sunt deștepți!

Tematică mozaic

Toată seara am fost fericit. Am dat peste cuge-tarea lui Lessing: „Freue dich mit mir! Es ist so trau-rig, sich allein zu freuen.” Bucură-te cu mine! E așa trist să te bucuri de unul singur.

*

* *

Nu știu de ce, dar prea multe iubiri mari și fru-moase se destramă din cauza unor nimicuri. Și, din păcate, odată destrămate, destrămate rămân.

*

* *

Numai când ai cu cine merge de mână poți avea sentimentul că nu ești singur pe lume.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Ce urât e să te desolidarizezi de realități la care
și tu ai pus umărul.

*

* *

Dacă conștiința morală ar funcționa, cât de cât,
la modul kantian, n-ar exista nicio corupție. N-am
avea nevoie nici de poliție și nici de justiție.

*

* *

Ce mare principiu de viață: mai bine mai puțin,
dar mai bine!

*

* *

Imperativul categoric – un cuvânt mare și un
lucru și mai mare. Un lucru așa de mare încât nu poa-
te fi decât o utopie.

Ion Irimie

*
* *

Modestia face și ea parte din frumusețea chipului omenesc.

*
* *

Ce urât e oportunismul! Să crezi una și să faci alta, să faci una și să crezi alta. Conștiință cu adevărat mizerabilă!

*
* *

Ce urâți sunt, și fizic, și moral, cei măcinați de prea multe ambiții!

*
* *

Ce urât să-ți faci cruce doar ca să te vadă oamenii! Câtă ipocrizie!

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Sigur, sunt și foarte mulți oameni buni, harnici, corecți prin România. Și atunci de ce oare la televizor apare atâta mizerie morală și atâta mizerie politică.

*
* *

A nu spune ceva echivalează cu o jumătate de minciună.

*
* *

Filozofia așază deosebiriile dintre bine și rău într-un alt sistem de referințe decât o face religia. De aceea, Dumnezeuul filozofilor nu este și Dumnezeuul gândirii religioase. Religia așază aceste deosebiri în zona raporturilor om și Dumnezeu, pe când filozofia – doar în cele ale raporturilor dintre oameni.

Ion Irimie

*
* *

Fii atent cu vorbele care trebuie să devină fapte;
fii atent la promisiuni.

*
* *

Etica lui Kant e superioară eticii religioase. Ea e centrată pe viață pământească, și nu pe viața de apoi. Pentru ea, sursa și temeiul moralității trebuie să fie în noi și nu undeva prin exteriorul nostru.

*
* *

Morala lui Kant e mai înaltă decât morala lui Isus. După Isus, trebuie să fii moral de frica lui Dumnezeu, după Kant trebuie să fii moral de dragul omului.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

O minciună mică poate răsturna un munte de sinceritate.

*

* *

Uneori, o minciună mică e de preferat unei sincerități care poate să doară.

*

* *

Dacă sănătatea nu este, a o dori e normal. Dacă ea este, nu-i destul. Mai trebuie ceva; mai trebuie un gând, o dorință, o faptă.

*

* *

Oare când vom ajunge să fie numai morală pe lume? Oare când vom ajunge să nu mai fie nevoie nici de poliție și nici de justiție? Cred că niciodată. Ar fi prea frumos ca să poată deveni și adevărat.

Ion Irimie

*
* *

Pe la noi se vorbește foarte mult despre fapte penale. De ce nu se vorbește și despre fapte morale. Să fim oare un neam chiar așa de imoral?

*
* *

Teribil, teribil aforismul lui Nietzsche: „Nu că m-ai mințit, dar că nu-ți voi mai putea da crezare cu adevărat mă cutremură”.

*
* *

Există nuanțe și există culori. Într-o grădină de flori, nuanțele fac frumusețea. Tot nuanțele fac și frumusețea unui tablou. Ba chiar și frumusețea conduitei umane.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Suntem ceea ce suntem numai și numai prin ceea ce facem pentru alții; egoismul ne desfigurează.

*

* *

Toate utopiile au fost făcute cu gândul de a fi un ceva spre care mereu și mereu să năzuim, un ceva de care, mereu și mereu, să ne apropiem. Dacă încă nu le-am ajuns, de ce să ne despărțim de ele?

*

* *

Iubirea este marele liant al vieții sociale; în îmbrățișările ei se topesc toate certurile.

*

* *

Despre utopiile mari și frumoase ar trebui să vorbim zilnic; ele ar trebui să fie călăuze ale pașilor noștri spre viitor.

Ion Irimie

*
* *

Într-un pumn de diamante, niciun diamant nu strălucește.

*
* *

Ce lucruri mari și ce gânduri frumoase se ascund într-un sărut.

*
* *

Doamne ferește să ajungi în gura oamenilor; te fac ori de o sută de ori mai rău decât ai fost, ori tot de atâtea ori mai bun decât ești.

*
* *

Cum poate fi o iubire care să nu răzbată, fie și numai o singură dată, într-un gest de spontaneitate?

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

În spontaneitate, totul e sincer, curat, adevărat.

*

* *

Prietena iubirii este și rămâne primăvara.
Atunci le vine iubiților să înflorească unul în sufletul
celuilalt.

*

* *

O pasiune neîmplinită se stinge, o iubire neîm-
plinită rămâne, trăiește, revine; o iei cu tine în mor-
mânt.

*

* *

De ce să judecăm așa de aspru iubirile furate?
Nu sunt ele singurul lucru pe care-l luăm cu noi în
mormânt?

Ion Irimie

*
* *

General-umanul – ceea ce este la toți și este altfel la fiecare.

*
* *

Viața-i făcută și din autoamăgiri. Și, dacă unele sunt frumoase, de ce să nu le lăsăm să fie?

*
* *

Decât să scrii doar pentru a-ți vedea numele pe o carte, mai bine să nu scrii.

*
* *

Oare de ce unii își vând cu atâta ușurință dreptul de a gândi? Oare chiar o fi mai ușor să nu gândești?

*
* *

După regulile minciunii, o societate nu se poate constitui. După cele ale sincerității absolute, ea nu

Lucruri mari în gânduri mărunte

poate dăinui. Așa că... Prietenii și iubirile se bazează pe o altă regulă. Ele nu acceptă melanjul. Ele au nevoie doar de sinceritate. Și încă de una la cote înalte.

*

* *

Când spui despre ceva că poate fi și așa, și așa, ori ești cu totul indiferent ori îți lipsește curajul opțiunii.

*

* *

Fără dreptul de a critica, dreptul de a gândi se reduce la treburi cotidiene.

*

* *

Deși sensul vieții e viața însăși, parcă a trăi doar pentru a trăi nu-i suficient. Nu-i suficient să te scoli în fiecare dimineață. Parcă mai trebuie ceva. Nu știu ce, dar mai trebuie.

Ion Irimie

*
* *

Fără de păcate nu se poate trăi. Numai în păcate – de asemenea. Și atunci? Atunci suntem și îngeri, și demoni.

*
* *

Corupția încalcă dintr-o dată trei valori: adevărul, binele și frumosul. Ea realizează însă interesul.

*
* *

Toată lumea zice că trebuie să luptăm împotriva corupției. Oare când vom începe să luptăm și împotriva exploatării?

*
* *

Nu poți cere prea multă iubire de la cineva care n-a iubit niciodată.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Iubirea-i cu adevărat mare și curată numai atunci când, cel puțin o dată, a ajuns să se exprime în strălucirea unei lacrimi.

*

* *

Fără un strop de iubire, bătrânețea vine peste tine în pas alergător.

*

* *

Lucrurile mari asigură nevoia de iubire, mărunțișurile, însă, îi asigură frumusețea.

*

* *

Fără fuste, vai de pantaloni!

*

* *

Unde nu este iubire, nici înțelepciune prea multă nu poate fi.

Ion Irimie

*

* *

Florile iubirii se udă cu iubire; udate doar cu
bunătate și corectitudine, se usucă.

*

* *

Toate exagerările devin, mai devreme sau mai
târziu, obiect al criticii.

*

* *

Cioburile iubirii nu se pot lipi.

*

* *

Să nu regreti niciodată lucrurile făcute. Să le re-
greți, însă, de mai multe ori, pe cele pe care nu le-ai
făcut. Să regreti ocaziile pierdute.

*

* *

Eternitatea = timpul necesar ca cineva să învețe
der, die, das-ul limbii germane. Ceva asemănător s-ar

Lucruri mari în gânduri mărunte

putea zice și despre soverșennâi și nesoverșennâi vid din limba rusa.

*

* *

Excesul de raționalitate strică sau poate strica. Poate strica frumusețile afectivității.

*

* *

Nu toate cărțile merită să fie citite. Unele nu-și merită nici locul în bibliotecă. Maculatură! Maculatură!

*

* *

Mângâierea? Un fel de amănunt al iubirii. O gingășie.

*

* *

Tudor Gheorghe? O altă înaltă conștiință națională. Conștiință morală, politică și artistică, deopotrivă. A fost mare și înainte, este mare și astăzi.

Ion Irimie

*
* *

Unde este, cu adevărat, iubire, nu poate fi păcat.

*
* *

Un suflet deschis este mai plin decât unul care, mereu și mereu, se închide.

*
* *

De unde nu sare o scânteie, nu te poți aștepta la nicio flacăra.

*
* *

Iarna e prietena iubirii numai când ninge. Când ninge cu fulgi mari.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Îmi plac femeile care știu să facă o mică poezie
și să trăiască o mică sau o mare nebunie.

*
* *

Fără gândul la sex, iubirea nu are perspectivă.
Fără iubire, sexul nu are frumusețe.

*
* *

Când totul e gândire, când totul e așa cum tre-
buie să fie, parcă iubirea nu-și prea poate face loc.

*
* *

Gingășiile fac iubirea să fie frumoasă, frumoa-
să.

Ion Irimie

*
* *

Îmi place să iubesc; dacă sunt sau nu iubit poate conta mai puțin. Îmi place și iubirea de dragul iubirii.

*
* *

Jocul de-a iubirea este cel mai frumos; s-ar putea, însă, să fie și cel mai dureros.

*
* *

Oare cum pot iubi cei cărora le este frică de cuvântul iubire?

*
* *

De multe ori, amănuntele vieții sunt mai importante decât temele ei mari.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Când gândurile nu se mai intersectează, sentimentele se destramă.

*

* *

Să nu trăiești nicio zi doar din amintiri, să aduci în fiecare zi ceva nou în cutia vieții tale.

*

* *

Nu există decât o singură iubire adevărată, iubirea care duce gândul la sex, la împlinirea specific umană a acesteia. Restul iubirilor – de țară, de părinți etc. - sunt surrogate.

*

* *

Vineri seara, la oră de vârf, aproape săptămână de săptămână, vedem cititori în stele și, alternativ, ho-

roscoape. Ceva mai subcultural nici că se putea. Dar ce să ne facem? Ăștia suntem și ăștia trebuie să defilăm.

*
* *

Sunt unii care citesc mult, dar pricep puțin sau nu pricep nimic. Alții citesc mai puțin, dar pricep tot.

*
* *

Sunt unii care citesc degeaba. Dacă mai și scriu, scriu tot degeaba. Citesc doar pentru a citi și scriu doar pentru a scrie.

*
* *

Și de departe poți fi aproapele cuiva. Ba uneori poți fi chiar mai aproape decât dacă ai fi prin preajmă. Totul depinde de ce simte celălalt.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*
* *

Toate prejudecățile trebuie să cadă în fața năzuinței la fericire.

*
* *

Când, după ce ai stins lumina, cineva îți apare insistent pe sub pleoape să fii sigur că iubirea a dat peste tine.

*
* *

Iubirea rămâne la a fi iubire la toate vârstele.

*
* *

Culmea obrăzniciei intelectuale: A scrie cărți atunci când nu ai nimic a scrie.

Ion Irimie

*
* *

Primăvara? Lumină, flori, iubire.

*
* *

Sunt cărți care se pot citi în diagonală. Dar sunt și cărți care trebuie citite nu cuvânt cu cuvânt, ci literă cu literă.

*
* *

Să fie oare scrisul o formă a neg-entropiei? Să fie doar o expresie a dorinței de nemurire?

*
* *

Unii cred că a citi o carte înseamnă a-i citi cuprinsul și prefața. A citi o carte înseamnă a o citi.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Doamne, câtă nevoie de mai multă decență intelectuală!

*

* *

Niciodată să nu regreți un zbor al gândului sau o scăpare a imaginației.

*

* *

Există foarte multă hoție intelectuală în lumea asta, prea mult furt de idei. Sunt mulți care scriu cărți mari și cărți multe numai și numai din furțișag. Nu-i vorba doar de doctorate.

*

* *

Dacă bați pasul pe loc, să fii sigur că mergi înapoi.

Ion Irimie

*
* *

A scrie, a scrie, a scrie în prostie, nu e oare un semn de nebunie?

*
* *

În iubire, prea multă minte strică. Îi strică spontaneitatea, adică frumusețea. Mentea prea face din iubire o treabă de calcul.

*
* *

Iubirea are nevoie de regulile feed-back-ului pozitiv. Pornind de la tine, ea trebuie să se întoarcă la tine. Să se întoarcă îmbogățită cu ceva ce a putut lua din iubirea celui sau celei iubite.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

„Au înnebunit salcâmi... Și tu vrei să fii cumințe.” Ce teribil! Ce subtil! Teribilă trimiterea la primăvară, subtilă referirea la neastâmpărul iubirii.

*

* *

Creșterea speranței de viață – rezultanta rezultatelor produselor cunoașterii științifice și a prelungirii acestora în formele culturii și civilizației.

*

* *

La scară individuală, suntem fructe ale iubirii și ne coacem tot pentru iubire.

*

* *

Să te ferești de omul care întotdeauna crede doar în ceea ce a citit în ultima carte. Aceasta devine argument și autoritate.

Ion Irimie

*
* *

O dragoste nu se prea poate analiza, o dragoste
se trăiește.

*
* *

Nu-i pot înțelege pe cei care, în viață fiind, își
construiesc și își mângâie mormântul.

*
* *

Chiar dacă nu crezi, câteodată te cuprinde do-
rul de bisericuța din sat.

*
* *

Să te ferești de omul care a citit o singură carte.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Unii au scris și scriu doar pentru Opere complete. Pentru Opere alese nu le mai rămâne timp. Ei nu știu că, dacă din zece volume de Opere complete nu poți alege două volume de Opere alese, ai scris degeaba.

*

* *

Stau și mă întreb: Cum de un popor atât de muzical și cu atâția filozofi a putut produce monstruozi-tățile nazismului?

*

* *

„Daimonul” lui Socrate - forma antică a imperativului categoric kantian, iar aceasta - forma modernă a daimonului lui Socrate.

Ion Irimie

*
* *

Oare pe unde sunt olimpicii noștri? Olimpicii de la concursurile internaționale. De ani de zile, ne mândrim cu ei. Ministerul Educației ar putea încerca o cercetare. Ar putea fi interesant.

*
* *

Italia! Italia! Toate țările sunt frumoase. Italia, însă... Oriunde întorci ochii dai peste frumuseți ale naturii sau peste unele făcute de mâna omului. Italia-i Italia.

*
* *

Stau și mă întreb: Dacă aș fi murit la operație, oare cineva ar fi vărsat o lacrimă pentru mine?

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Goethe și Ulrike. Ce iubire târzie și ce iubire frumoasă! Dovadă că iubirea-i frumoasă la toate vârstele.

*

* *

Muzica de mare calitate înnobilează spiritul. Ea are un ceva comun cu filozofia.

*

* *

Când, într-o discuție, toți au dreptate, să fii sigur că niciunul nu are dreptate.

*

* *

Multe din cărțile care se scriu astăzi au viață scurtă. Au viața articolelor de ziar.

Ion Irimie

*
* *

Televizorul! Televizorul! Instrumentul cu care
de prea multe ori se prosteste poporul.

*
* *

De unde nu-i, nici Dumnezeu nu poate cere.

*
* *

Iubirea și gelozia sunt surori siameze; gelozia
este doar măsura iubirii.

*
* *

Sunt multe lucruri pe care le-am sperat. Și
acum îmi dau seama că le-am sperat degeaba.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Mi-a cam dispărut simpatia față de omul și artistul Arșinel. Mi-a dispărut când am văzut că nu-i ajung banii de la Catena și mai vrea bani și de la revoluționari.

*

* *

Vai de iubirile în care, după toate împlinirile trupului, nu se găsesc câteva clipe și pentru cele ale sufletului!

*

* *

Există situații în care tăcerea spune totul. În asemenea situații, intervenția, fie și numai a unui singur cuvânt, ar strica totul. Ar strica sfințenia comunicării.

Ion Irimie

*
* *

Prin frumosul sentiment al iubirii, aş zice eu, ne îndepărtăm cel mai mult de lumea animală. Mai mult decât prin raţiune.

*
* *

Când mergi cu cineva de mână, un strâns de mână spune multe, multe poveşti frumoase.

*
* *

Cel care declară iubire nu se goleşte de ea; se încarcă cu şi mai multă iubire.

Lucruri mari în gânduri mărunte

*

* *

Și acum, drept final de capitol și de gânduri mărunte, să reluăm începutul: Ce frumoasă-i iubirea de dragul iubirii și ce umană-i morala de dragul moralei!

Cuprins

În loc de prefață.....	7
Pe teme de filozofie.....	11
Pe teme religioase.....	85
Pe teme ale politicului.....	109
Tematică mozaic.....	161

De același autor:

1. *Aduceri aminte*, Ed. Argonaut, 2010
2. *Scrisori despre informație*, Ed. Argonaut 2010
3. *Homo philosophicus și Problema înstrăinării*, Ed. Argonaut 2010
4. *Impresii, opinii, atitudini*, Ed. Argonaut, 2010
5. *Jocul de-a poezia*, Ed. Argonaut, 2010
6. *Informație și cauzalitate*, Ed. Argonaut, 2012
7. *Povestea unei operații*, Ed. Napocastar, 2014
8. *Socrate și Isus*, Ed. Grinta, 2016

În lucru:

Legea entropiei - legea „drumului în jos”